

Rel. 4 p 271/1

ΣΥΝΑΞΙΣ ΚΑΝΟΝΩΝ ΤΙΝΩΝ

Εγκωμιαστικῶν Τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐν τῷ
μεγάλῳ Σπηλαίῳ τῆς ἐν Πελοπονήσῳ ὁρᾶς
τῆς καλεσμένης Χελμᾶ, καὶ τῶν
Ὀσίων Πατέρων.

A9 23

Ε Ξ Η Ε Ω Η, Κ Α Ι Θ Ε Ο -
Λ Ω Ψ Ο Υ,

Τῶν Κτητόρων, ὧν Ἀρχηγῶν τῆς ἐν τῷ Σπη-
λαίῳ παλαιᾶς Μοῦνης, ἔ τῆς Ὀσίας

ΕΤΦΡΟΣΥΝΗΣ,

Τῆς Εὐρέσεως τῆν θείαν Εἰκόνα, τῆν ἱστορίθεισαν ὑπὸ
τῆς Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λακᾶ ἐν τῷ αὐτῷ
σπηλαίῳ, μετὰ ὧν τῆς διηγέσεως τῆς αὐτῆς ὁρέ-
σεως, Περιέχουσα πῆντε διαθήκην τῶν αὐτῶν
Πατέρων, ὧν τῶν αὐτῶν Βίον, αἶμα δὲ ὧν
τῆς Ὀσίας, Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖ-
σα ἀμαλώμασι τῆς Ἐκκλησιαστικῆς
Κυρίας Κυρίας.

ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ ΜΑΚΟΛΑ.

Ἀθήναις, πρὸς ὧν ἔ δικαίως ἀφιερῶται

Κεῖται Γεωργίου Γεω. Λαδᾶ

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, α ψ ς.

CON LICENZA DE SUPERIORI.

Τῷ Ἐκλαμπροτάτῳ, καὶ Θεοσεβεστάτῳ, Εὐπατρίδι
Αἰνῶν, καὶ ἐνδοξοτάτῳ Κόμητι, Ἐἰπεί
Τῆς Γαλινοτάτης τῶν Ἑμεῶν Αἰσιοκρα-
τίας Κῶ, Κυρίῳ ΒΕΡΝΑΡΔΩ
ΜΑΚΟΛΑ,

Τὰ ἔσα ἄλλα, καὶ σωπεία

Αἴσιμ' ἐμφυτὸν εἶναι, Βερνάρδε Παμένδο-
ξε, τὸ μὲν ἐπιθυμῶ καθ' ἑμὰ τὸ κέρβοντες.
Ἀνὰ θάλασσαν τὴν διώαμιν τῆς πυρὸς εἰς τὰ
αὐλάγχμα τῆς γῆς, δίδυς μὲ σεισμόν
φρικωδέστατον τὰ τιμᾶζει, τὰ χρίζει, τὰ διασκορπᾶ, διὰ
μὲν θάλασσαν ταχέως εἰς τὰ ποσειδάωντα Οὐράνια, ὅθεν ὁ
ἄπὸ ταῖς Ἡλιακαῖς ἀκτίνων σωτροφιασμένοισι, ἐκα-
τέβη εἰς τὴν ἐδικήμας ὠφέλειαν. Φεσκώμεσι τὰ πο-
τάμια ἀπὸ τοῦ θυμῶν, πλημμύραν, ὅς κατακλυσμὸν
μας φοβερίζουσιν, ἀδὲν τὴν δίδωμεν ὀγλίγωρον πέ-
ρασμα, μὲν ἐμῶν μετὰ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα. Τοιο-
ποτρόπως ἔσται λοιπὰ, ἀλλ' ὅθεν εὐρίσκει τὴν γλυ-
κεῖαν ἀνάπαυσιν, παρὰ ὅθεν ἔλαβον τὴν ἀρχὴν, ἔ-
σται κίνησιν. Μὴ θαυμάσης λοιπὸν, Πανθαύμαστε
Μάκολα, ἀρίστως καὶ τὸ παρὸν βιβλίον ξαμασρέφει
πάλιν ὑπὸ τὴν σκέπη σου, Ἐπειδὴ ἔσται ἀπὸ τὴν θαψι-
λῆσιν Εὐσέβειαν γυμνάζει τὸ εἶναι, ὅς ἀπολάυει τῶν τύ-
πων τὴν λαμπρότητα. Καὶ ἀπ' ἔρχεται εὐλοισμῶν μὲ

*

καὶ

καὶ ἔμα ἀπὸ τὰ ἀπειρά σε ἐγκώμια, δὲν πρέπει μὰ φα-
ρῇ παράξερον τῆς ὑψηλῆς σε Ταπεινότητος, διατὶ καλ-
λίτερα φέρει μὰ φανῇ ὀλίγον δὴ γλωττον μὲ τὸ μὰ μι-
λήση, παρὰ μὲ τὸ μὰ σιγήσῃ πλείονα ἀχάριστον. Τού-
τε αἷτια εἶναι αὐτὰ τὰ ἰδιάσα Προτερήματα, τὰ ὅποια
εἶναι τόσοι ὑπερφυῆ, ὧς θαυμάσια, ὅπῃ ὡς καὶ τῶν
ἀψύχων χαρίζῃ γλώσσας ὧς αἰῶνισιν, διὰ μὰ λαλῶ-
σιν εἰς κάθε τόπον τὰ παρόνθημα μεγαλεῖα σε. Ὅθεν
ὡς καὶ δὲν εἶναι διωκτὸν, μὰ μὴ σὲ εἶναι ἡ Ἀρεταῖς
παμεράσμιαις, Ἐῖτι δὲν εἶναι εὐλογον, μὰ μὴ σὲ εἶ-
ναι εὐπρόσδεκταις ἡ τιμαῖς, ὧς οἱ ἔπαιμοι. Ἡξεύρω ὧς
γὰρ, πῶς μὴτε ὁ Ἡλῖος χάρι τὴν λάμπειν, μὲ τὸ μὰ
εἶναι σκεπασμένος ἀπὸ τὰ σύγχεφα, μὴτε ἡ πολυτι-
μαῖς πέτραις τὴν τιμῆντων, μὲ τὸ μὰ εἶναι κρυμμέναις
εἰς τὰ καταχθόνια. Ἀλλ' ὅμως ὧς ὁ Ἡλῖος ὅταν λάμπῃ,
ἀγαπᾷ μὰ ἔχῃ τὸν Κόσμον ὡς θεάτρον, Καὶ ἡ πο-
λύτιμαῖς πέτραις δὲν εἶναι κοινοφελεῖς, παρὰ ὅταν ἀ-
γράφτῃν εἰς βασιλικὰς γεφύρας, εἰς δακτυλῖδια, ὧς
ἐγκόλπια. Εἶναι βέβαιον, πῶς τὰ ἐγκώμια μὴ εἰς
ἀρετῆς, καλλίτερα δὲν παμνομιζώμεται, παρὰ μὲ
τὴν σιωπῇ, ὧς μὲ τὴν ἐκπληξιν, Καὶ πῶς χρειᾷ δὲν
ἔχῃ ἀπὸ ταῖς μαρτυρίαις τῶν ἐπαινέων, ὅποιος ἔ-
χει εἰς βεβαίωσιν τῶν ἑαυτοῦ Προνομίων, τὰ ἰδιάσα ἔρ-
γα, ὧς κατορθώματα. Ἀλλ' εἶναι βέβαιον ἀκόμη, καὶ
πληρῆδες, πῶς ἡ ἐπαινετικὴ ἐπίδειξις, ὅπῃ γίμεται
εἰς ὑψωσιν τῆς Ἀρετῆς, δὲν εἶναι χάρις, ἀλλὰ χρέος,
δὲν εἶναι εὐεργεσίαν, ἀλλὰ ὄφλημα, Καὶ πῶς κατὰ τὸν
ὁρτως σοφώτατον μας Σωκράτην, εἶναι τόσοι ἴδια τὰ ἑμα-
ρέτε Ἀνδρὸς ἡ τιμὴ, ὧς τὸ ἐπαίρεμα, ὅσον εἶναι μάλιστα
ἴδια τὰ Θεοῦ ἡ θυσία, ὧς τὸ θυμίαμα. Μ' ὅλα τούτα μὴ
γένοι.

γένοιτο μὰ λυπήσω ποσὺς εἰς ταύτην με τὴν Ἀφίε-
ρσιν, αὐτὴν τὴν θαυμασίαν σε Μετριοφροσύναν, ἀπὸ
τὴν ὅποιαν μεθετημένος, διχαρισάσαι μὰ εἶσαι μόρον
εἰς τὰ λόγους σε ἀξίεπαιμος, χωρὶς μὰ ἀκέρως ἄλλῃ δό-
ξαν, ὧς αἰῶνισιν. Διατὶ ποῖα λόγους χρειᾷ ἐκεῖ, ὅπῃ
μιλήσῃ ἡ Ἡρωϊκαῖς σε πράξεις, καὶ τὰ Καλῆς σε τὰ
παρόντα; Ἀρίσως ὧς τὰ ὡς ἄνθρωποι σάλπιγγας ρίπ-
τωντας χαμαὶ κάθε φθόρον, καὶ ὡς ποτε ἔρριψαν τὰ
τείχη τῆς Γερικῆς, ὑψώσαν παρταχῶ, καὶ κηρύτ-
ται τὸ σὸν Περιφανεσάτον Ὅνομα: Ἀὖ ἡ Θεοσε-
βεία Σε παρρησιάζει εἰς πᾶσαν χώραν ὧς τόπον, ὡς πλε-
σιοπάροχον εἰς ταῖς οἰκοδομαῖς ὧς ὑπρέπειαν τῇ τῷ Θεῷ
Ἐκκλησιᾷ, ὡς δὲ λαβέσασιν εἰς τὰ Ἱερά Ἱποκείμενα,
καὶ ὡς ἄνδρα ἐν πᾶσιν ἀληθῶς Οὐρανόφρονα: Ἀὖ ἡ
Φρόνησις Σε διδουμένη ὡς πολυόμματον Λυγκέα, καὶ
εἰς τὰ μερικὰ ὁμοίως, καὶ εἰς τὰ κοινὰ Προνομήν δρασ-
τικώτατον: Καὶ αὖ ἡ Ἐλευθερίότης Σε διαλαλεῖ ἀσιγή-
τως, ὡς ἀκέρωτον θησαυρὸν, ὡς χρυσορρόαν Νεῖλον,
ὅπῃ πλετίζει τὰ καθεμὸς τὴν πτωχείαν, ὧς ἐγκαρπώ-
μει τὰς ἀκάρπας τὰ ἰδρωτας, πῶς μὰ ἀνείξω ἑγὼ τὰ χεί-
λημα ἀνάμεσα εἰς τὸς κρότους, ἐφύμια, καὶ κηρύγ-
ματα; Ἡ ὅπῃ μὰ εἰσακαθῇ ἡ ἀδενῆς με φωνὴ εἰς τό-
σον θόρυβον ἐραγωνίῳ δὴ φημιῶν; μὲ ταῖς ὅποιαις ἡ-
μιᾷ Χρυσῆς ποτὲ Ἀθήνα Σε γεφαιώμεν ὡς πα-
ρευγεμένης Ἡρώα, ἡ δὲ Πελοπόννησος ὡς ἐδικόμης
γενημαῖάτατον Πρόμαχον, καὶ αὐτὴ τέλος πάντων ἡ
Γαλιωτάτη τῶν Ἑμετιῶν Ἀριστοκρατία ὡς ὑπέρλαμ-
πρότης Ἱππέα ὧς Κόμηντα. Καλλίον εἶναι λοιπὸν μὰ
σιωπήσω, ὧς μὰ ἀφίσω εἰς ὅποιον διώκεται ἀπὸ τὰς πο-
λυμαθεύεως τὴν τῶν σὸν Ἐπαύρων μελέτην καὶ ἑμ-
* 2 ροίαν,

μοιαν, μάλιστ' ὅπ' ἔχει ἡ παρῆσα ἐπιβολὴ δὲ εἶναι δεκ-
τικὴ πᾶσι τοῖσι πράγμασι, καὶ αὖτ' εἶχα καὶ διῶκον
μὰ ἐπαυέσω ἐδῶ καὶ μίαμ ἀπὸ ταῖς Ἀρεταῖς σε, ἡθε-
λα ἀδικήσω ταῖς ἄλλαις, μὲ τὸ μὰ ταῖς σιγῇσι δηλαδὴ
ὡς ὑποδέεσθαι, Ἐκεῖ ὅπ' ὅλαις καυχῶνται μὰ γολί-
ζον ὁμοίως τὴν ὀυγερικὴν σε ψυχὴν, καθὼς ἐξίσχ' ὁ
Οὐρανὸς ἀπὸ τῆς ἄστ' ὅλα γολίζεται. Εἰ δὲ εἴ φαίμο-
μαι μὰ λέγω κάποιουτ' εἰς δόξαν τῆς ἐξαίρετῆς σε Προ-
νομίῳ, Δέξαιτο, Σὲ παρακαλῶ, μὲ τὴν συνθησικλήν
σε Καλοκαγαθίαν, καὶ Εὐμύθειαν, ἡξέλωμαι κα-
λὰ, πῶς μὴτε τὸ μέγεθος τῆς Κόσμου ὀλιγογεύει μὲ τὸ
μὰ περισφαλίζεται εἰς ὀλίγαις γραμμαῖς, μὴτε τὸ με-
γαλεῖον τῆς Ἐμαρτέως σμικραίνει, μὲ τὸ μὰ περιγράφε-
ται ἀπὸ μικρῶν ἐγκωμιασῶν. Εἴ ῥ' ὦσο παρδουτυχῆς
σὺ τῇ προσασίᾳ τῆς τιμωμένης παρὰ σὲ Θεομήτορος.

Ἐμετίημι, ἔτι ἀπὸ τῆς Θεογονίας α' ψ' ζ'.

Τῆς Σῆς Ἐκλαμπρότητος

Ἄλλος, καὶ πρὸς τὸν ὀλίγον διάπυρος
ὁ ἐν Γεροδιδασκάλοις ἐλάχιστος
Ἰωάννης Πατέρας Ἀθηναῖος

ἈΣΜΑ ΣΑΠΦΙΚΟΝ, ΩΠΕΡ Αἶ
Ἀ' Θῆμαι εἰς παραμυθίαν προτρέπονται, ὡς Σὲ τῇ κατα-
πτώσει αὐτῶν ἐμεγαλύνει τὸν Εὐκλέεστατον Ἡρώα.

ΒΕΡΝΑΡΔΟΝ ΜΑΚΟΛΑΝ.

Ἄ' Τῶς δαίμων πάσαι, ἡδὲ ὄλβη
παμ' ὑπερβάσα κράτος, ἡδὲ τέρμα
ἀλκί, εἰ τέχναις, φύσεώς τε γυνώσκει,
μὴ λίσσῃ ἄχθῃ.

Πᾶσι μὲν Θῆμον, φόβον ἢ ὀπάσεις
μὴ πεπτωκύν, πάρος ἔσσοι αἶμον,
γυνῶσι τῆς μοίρας ὁ τροχὸς, πῶς ῥεῖα
κυκλοφορεῖται.

Ἀλλὰ δειλαῖα Πατρίς, εἶα, αἶρε
καὶ παλαιοῦ, ῥόδα πῶς δὲ λάβοι
ἔξ ἀκαμθῶν σε παλιν δαΐδασι
θάμβει παμῶν.

Μῶντ' Βερνάρδον ῥόδον εἴη αἶ σοι
κρείττον, ἢ ὄλβον πλέον; εἰ τὸ κάλλος
Σοὶ προμηνύει, πέλονι οἷα ὄρθρος,
ἡλίον ὄλβη.

Τί πλέονδ' εἶ; ἰδὲ Σῶν τί φρεσὶν;
ἡρα τῆς Κόδρου γένος, ἡ εἰ ῥῶμιν
τῆς Θεμιστοκλῆος, Περικλέους τε
ἐμθεα μῆδιν;

Η'

Ἡ' Κυωαιγέρη τὸ ὑπὲρ Σῆ αἷμα,
καὶ τ' Ἀρισεῖδα ἀπὸ Θεσμῶ δῦχος;
ἢ σὼμ Παίδων ἰδρις, ἢ ἐρίκας
ἔθρεα Γαίης;

Ἀμβρότης Πάτρι, ἄγαμ ἢ ἀλύεις.
Ἰδρεως ἀψος φθίστη οὐ δεδίττει.
ἐμ δὲ Βερμάρδω πασά παμῖτα Κάλλη
φαίδιμα λάμπει.

Τῷ Κόμης λῶξε, γόμα τ' αὐτὸν εἶργω
Τῶν τεῶν ὑμῶν, ὅτι ὅσον αἶμος
δυοχερὴς Πάτρης, τόσον ἡδ' ὁ Σείο
δύσπλοκος εἶν.

Οὐβίως ζῶις, ὑγιές τε γῆρας
Νέσφορος ρίκα, Ἀγαθῶν ἐς ἄλκαρ,
εἰς Ἀθηνῶν τε κλέος, ἡδὲ χάριμα,
φέρτατε Ἡ' ρως:~

Εἰς αὐτὸν, Δίσιχον

Κόσμῳ Ἐλλὰς κόσμος, ἰδ' Ἐλλαδί κόσμος Ἀθῆναι.
πηλίκος αἶ Σὺ ἀμὴρ, κόσμος ὅλοις τελέθωμ;

Εἰς Εἰλικρινῆς δὲ λαβείας τεκ-
μήριον ὅσος κατὰ πάντα
Ἰωάννης Πατέρας.

Εἰς

Εἰς τὸν Ἐκλαμπρότατον, ἔ Θεοσεβέζον Κόμην

ΓΩΑΝΝΗΝ ΜΑΚΟΛΑΝ,

Οὐτιροσῆρ ἐπαίρη ὑπέρτερον.

Ε'πίγραμμα

Ὅ Σ μὲν κυδιάει, πιρυτόφρωι ὅτι ὑπάρχει,
ὅς δὲ ἀγαλλιάει, δῶδοκιμῶν σοφίη.

Ἄλλος ἐπ' ὠσεβίῃ κεδμός ἐστι, ἔ ἡδυσπεῖα,
ὅς δὲ σαοφροσύνῃ θυμὸν ἐὼν γαμῶει.

Καί τιμι οὐκ ὀλίγη τὸ δίκαιον δόξαμ ὁπάζει,
παῖς μέντοι γ' ἰδίοις κάλλεσι βρωύεται.

Πᾶσι δ' Ἰωάννης ἐκέκατο ὑπέρμαλα δάροις,
σώφροσι δ' ὠσεβίῃ, φρεσὶ, δίκῃ, σοφίῃ.

Τῶν κα Κεκροπίν κλειρῆποτε, μὴ μέγ' αἰθύμει,
ὦδε φαιδὸν Γαίῃ Ἀζρομ ἐρεγκαμμένη:~

Εἰς τὴν αὐτῆ Θεοσεβείαν, Δίσιχον

Ὅμματ' Ἀμαξαγόρας ἀκόρως εἰς ἥλιον ὥρθει,
μῆρ δὲ Σὺ εἰσαμέχας Ἡ' λιοι δῶδικίης.

Εἰς ἀθανάτου δυνάεως μνημόσυον Ὁ-
σός ὑπόχρεως δέλος, καὶ δὲ χέτης
Ἰωάννης Πατέρας

Εἰς

Εἰς τὸν Περιφαιέντατον, Ὁ Σοφώτατον Ἰππέα
Α'ΡΓΥΡΟΝ ΒΕΡΝΑΡΔΙ Εὐπα-
τρίδην Α'θηνᾶιον, ὃ τῆς περὶ τῆς
Ο'σίωμ Ἱστορίας ἄριστον
Μεταφραστὴν.

Ε'πίγραμμα.

Τεῦτο ποτε Κρομίδης, σείραμ' καθιείς ἀπ' ὀλύμπου,
Γαῖαν ἐφελκύσειν, μὴδ' ἐφελξόμενος.

Οἶατε Α'μφίωμ ὠδῇ πάρας εἴλκυσε πέτρας,
ζυξόμενος Θήβας τάχεσιν ἑπταπύλοισ.

Ε'ρρε φάτις μερόπων ψυδρήγορ, ἔρρετε μῦθοι,
Α'φελκίης τε ἑκάς ψυδοτόκος μαμίν.

Βερμαρδί Ζεὺς, Α'μφίωμ, ὃς παμίας ἐφέλκει
ἦθεσι θαλιμόοις, ἠδυεπέ σοφίη.

Θαῶμα δέ οὐδὲν, ἐὰν τοιότογε ἄνδιχα μύθος,
παμτοδανὲς γὰρ Α'μὴρ, Ὁ μακάρεσσιν ἴσος :-

Εἰς τὴν αὐτὴ Σοφίαν, Δίσιχον.

Πολλὰ μὲν ἄρτι ἀγωνίζονται ἀμφὶ Ο'μήρου,
παμτα δὲ Κεκροπίν εἵρεκα Σὲ φθονέει :-

Εἰς ἔνδεξις τῆς Θερμῆς μετὰ πρὸς Σὲ φιλοσοφίας
Γεωργίου Πατέρας Διδάσκαλος τοῦ
Φλαγγιανῆ Ε'κκλησιαστικῆς.

ΒΙΟΣ ΤΩΝ Ο'ΣΙΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΩΝ
ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ

ΕΥΜΕΤΩΝ ΕΚΑΤΕΡΩΝ
ΑΥΤΩΝ,

ΚΑΙ ΤΗΣ Ο'ΣΙΑΣ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΣ,

Τῶν Εὐρόμτων τὴν Παμσεπτὸν Εἰκόνα τῆς Ὑπερα-
γίας Θεοτόκου τῆς Σπηλαιώτισσας, μεταφρα-
στὴς εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς γλῶσσαν παρὰ τῆς
Ε'κλαμπροτάτης, καὶ Σοφωτάτης Α'ρ-
γυρῆς Βερμαρδῆ τῆς ὁδῆς Α'θηνῶν.

Εὐρὼν Συμεὼν Παρθένα τὴν Εἰκόνα,
τὴν Εἰκόνα βλέπει μὲν Θεῖαν τῶν Ὁλῶν.
Ὁ γδοάτη Συμεὼν θάρσος πρὸς δεκάτη σὺν Ε'ταίροις.

Τοι οἱ ὅσοι ὁ Θεοφόροι πατέρων ἡμῶν,
καὶ θαυματουργοὶ, Συμεὼν καὶ Θεόδωρος,
ὅπου ἐτάφησαν εἰς τὸ μέγα Σπήλαιον τῆς
Πελοποννήσου, ἦσαν ἀπὸ τῆς μεγαλόπολις τῆς
Θεσσαλονίκης, ἀπὸ λαμπρῆς ὁ πλοῦτος γο-
ρεῖς· οἱ ὅποιοι διθύς ὅτε ἐπέρασαν τὴν μητιώδη ηλικίαν,
καὶ ἔγιναν παῖδες, πλατισμένοι ἀπὸ οὐκ ἐκ φύσεως
περισσότερον ἀπὸ τὰς παλαιάς, Ὁ μικρὸν τῆς Ὀλυμ-
πιακῶν ἀγῶνων, δὲν ἐπεθύμησαν μὴ καυχῆσθαι εἰς τὸ

Α πε-

περίφημον ἐκείνο Σπήλαιον τῷ Θετταλικῷ βερῷ, ὡσαύ-
 εἰς διδασκαλίῳ τῆς πατρίδος τῶν, καὶ ἐργαστήριον τῆς
 ἀρετῆς τῇ προγόνῳ τῶν, ἔτε διὰ διδασκαλίῳ τῆς παι-
 δεύσεώς τῶν ἠγάπησαμ μὰ ἔχον τὸν ὑπερήφανον ἐκείνον
 Σμυθολογικὸν Κέρταυρον τὸν Χείρωμα τῷ διωχτῷ Α'-
 χιλλέως τροφέα ἔ παιδαγωγόν, ἐπειδὴ καὶ τὰ τοιαῦτα
 τὰ ἐκαταφροῦσαμ ὡσαύ παιγνίδια τῆς ποιντικῆς, Σ-
 μάταια τῇ ποιντῶν ἐφδύρεματα, ἀλλὰ ἔκαμναι τὴν ἁ-
 σκησίῳ εἰς τὰ ἐγκύκλια μαθήματα, Σ' ἐπαιδεύονταμ
 κατὰ τὸ δυνατὸν εἰς τὴν Θεοσέβειαν, Σ', μὰ εἰπούμεν
 μὲ συρτομίαν, ἀπὸ τὰ πρῶτα τῶν ἀπουδάσματα ἀρχισαμ
 τὴν γράται τῆς τελειότητος ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμελ-
 λον μὰ φθάσουμ. Ο' Θεμ ποῖον, Σ' πόσον καρπὸν μὰ
 ἔκαμαμ εἰς τὸν ἀρμόδιον καιρὸν, ὁ δρόμος τοῦ λόγῳ Θέ-
 λει τὸ φαμερώση. Ο' ταιμ δὲ ἐφθάσαμ εἰς ἀνδρῶν ἡλι-
 κίαν, παραιτῆμενοι καὶ ἀπορρίπτομτες τῆς νεότητος τὰ
 παύγια Σ' τὰς ἡδομὰς, καὶ πᾶσαν ἄλλην ματαίαν δό-
 ξαμ, ὅπου εἶμαι εἰς τὴν γῆν ἀπαύω, ἐδόθησαμ εἰς τὸν
 μομαδικὸν βίον, Σ' μετετράπησαμ ὅλως δι' ὅλου εἰς τὴν
 Ἀγγελικὴν ζωὴν, ζῶντῶν ἀκόμι μὲ κορμὶ ὑλικόν, καὶ
 ἐπιθυμῶντας οὐδὲν μὲ μαρίαν Θεϊκοῦ ἔρωτος τὴν ἡσυ-
 χίαν Σ' ἐρημίαν, ἐπῆγαμ εἰς τὸ περίφημον ὄρος τῷ Α'-
 θωμος, τὸν περισσώτερον καιρὸν τῆς ζωῆς τῶν ἀγα-
 πῶντες μὰ τὸν καταδαπαρήσαμ εἰς τὴν μαθητεύσαμ Σ'
 διδασκαλίαν. Ο' Θεον ἀγκαλὰ ἔ μὰ ἐπῆγαμ ὡς μαθη-
 ται εἰς τοῦτο τὸ ἅγιον ὄρος, Σ' εἰς τοὺς προεσῶτας τῷ ὄ-
 ρος, ἐκείνους λέγω τοὺς ἰσαγγέλους, καὶ θεομιμήτους
 πατέρας, εἰς ὀλίγον καιρὸν ὅμως αὐτοὶ ἀπὸ τοὺς ἐπι-
 λοίπας ἐψηφίσθησαμ διδάσκαλοι, Σ' ἀμεδέχθησαμ τοὺς
 θρόνους τοὺς διδασκαλικὰς, ἔ ἐτιμήθησαμ ἀκόμι Σ' μὲ
 τὸ

τὸ Θεότατον ἀξίωμα τῆς Γερωσύνης, χωρὶς τὸ Θέλην μάρ-
 τωμ, δείχμοντας πάντα μετὰ ἔργα τῶν τὰ Θεάρετα, ἐ-
 ξαίρετον παράδειγμα τῆς κατὰ Θεὸν πολιτείας. Βλέ-
 πομτῶν λοιπὸν οἱ ἄλλοι ὅλοι, πόσα Σ' ἄλλα πολλὰ Α' πο-
 ρολικὰ προτερήματα, μὲ τὰ ὁποῖα ἦσαμ πλατισμένοι ὁ
 Συμεὼν ἔ Θεόδωρος, καὶ θαυμάζοντας κατ' ἐκάστην τὰ
 ἐμάρετῶν κατορθώματα, ὅπου ἐσυμέτρεχαμ Σ' ἐσυμ-
 τελοῦσαμ πόσον εἰς τὴν δόξαξιν τῷ μομαδικῷ τάγματος,
 ὡσαύ Σ' εἰς τὴν διαφύλαξιν Σ' ὠφέλειαν τῆς Ἐκκλησίας,
 ἔκριμαμ ὅλοι εὐλογον μὰ δώσαμ Σ' ὅλην τὴν φρουρίδα ἔ
 ἐπιμέλειαν πρυματικὴν τῷ ἀγίῳ Ο' ρος εἰς τοὺς αὐτοὺς
 Πατέρας, ὡσαύ ὅπου ἐφάρησαμ ἀπ' ἀρχῆς οὐδὲν πρῶ-
 τοι κατοικήτορῶν Σ' πολιτῶν τῇ ἄλλῳ, Σ' δογματικαὶ
 τῇ καρόμῳ, καὶ τῆς ἱεραῆς πολιτείας τῷ τόπῳ ἐκείνῳ,
 καὶ ἔτως ἔγαμε, ψηφίζοντας ἁμῶθεν ὁ Θεὸς ἔργον
 ποιῶν, ἡ τάχα οἰκορομῶντας μὲ τὴν Θείαν του πρόμοιαν
 κάποιον τί ἀπὸ τὰ πράγματα, ὅπῃ ἐμελλὰμ μὰ συμέβαμ.
 Τόσον ἦσαμ προτιμημένοι ἀπὸ ὅλους, καὶ ἐπαιμεμένοι
 οἱ ξέμοι ἐτῆτοι οἱ ἐπίσημοι καὶ σεβασμοὶ, τὸ ζῶντος τὸ
 ἀγίουλεκτον δύο Ἀδελφῶν, ὅπου ἔτε ἀνώνυμοι ἦσαμ,
 ἔτε ἀθαύμαστοι σίμῃ εἰς ὅλας τοὺς κατοικήτορας τῷ Α'-
 θωμος, ἀλλὰ μάλισα ἀκρόνταμ, καὶ ἐλαλῶνταμ, καὶ
 ἐθαυμάζονταμ ἀπὸ ὅλας τοὺς ἐπαιμετῆς Σ' λαλητῆς τῷ
 ὄρος τῷ Α' θωμος. Τοιοῦτοτρόπως ἐπολιτεύονταμ λοιπὸν
 οἱ Θεοὶ Πατέρες. Ο' Θεον καὶ τὰ πλήθη τῇ μομαζόν-
 τῶν, εἰς τοὺς διατεταγμένους καιροὺς τῆς διδασκαλίας
 ἔ μαθήσεως, συμέτρεχον μετὰ πάσης χαρᾶς, ἔ μετε-
 λάβαμον ἀπ' ἐκείνο τὸ αἰζῶν μέρκταμ τῇ Θείῳ λό-
 γῳ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα διδάγματα ἐδύμετον δύκολα καθ' ἑ-
 μας μὰ χορτασθῆμε μέθην ἀμέθυτον. Καὶ τέτοια τρά-

4
πεζα πνευματικὴ τῆς ψυχωφελούς διδασκαλίας ἦτορ ἐ-
τοιμηπαίτα εἰς τὸ ἄπειρον πληθὺς τῆς φιλομαθῶν ἐκεί-
νων καὶ φιλαρέτων Πατέρων ὧν Μοναχῶν, ἀπὸ τού-
ς ὁποῖας τὸν τότε καιρὸν ἐλαμπαρ τὰ σπουδαγμένα τῶν αἰγί-
ων ἐκείνου. Τὸ περισσότερον μέρος ὅμως τῶν διδασκα-
λῶν ὧν μαθήσεων ἐκείνων, ἦτορ περὶ Παρθενίας,
ἔπερὶ ἀσκήσεως. Εἰς τὰτα τὰ δύο Ἀγγελικὰ προτερή-
ματα ἐσπούδαζαν παίτα μὰ ζηρίξαν τὴν ἱεράν Ὁμήγυ-
ριν τῆς Ἀσκητῶν ἐκείνων οἱ θεῖοι διδάσκαλοι, ὅπου
εἶχαν χαρὰν ἀρεκδιήνητον, βλέποντας τὴν τὴν προκο-
πὴν εἰς τοὺς κόπους των.

Μετὰ δὲ ταῦτα περνώντας περισσὸς καιρὸς, εἰσέβη
εἰς τὴν καρδίαν τῶν μεγάλων ἐπείτων καὶ θεῶν Ἡρώων,
μεγάλος, καὶ θεὸς ἔρωτας ἀπὸ τὴν ἀχορτασίαν ὅπου
εἶχαν εἰς τὰ καλά ἔργα, καὶ ἀποφάσισαν μὰ ξεσυκω-
δοῦν ἀπ' ἐκεῖ, καὶ μὰ ὑπάγουσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
εἰς τὸ Σίλαιον ὄρος, ἐκεῖ δηλοῦν, ὅπως μὲ τὴν ἀνθρω-
πίνην σάρκα ὁ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔκαμε τὰ περι-
διαβάσματά του, καὶ Μωϋσῆς ἐκεῖνος ὁ παλαιὸς ἐδέχθη
τὸν νόμον, χαραγμένον εἰς λίθιναις πλάκαις μὲ τὴν
θεῖαν χεῖρα. Καὶ τόσον ἐπτερώμετον εἰς αὐτοὺς ὁ θεὸς
ἔρωτας, ὅπως ἐφαίμετον μὰ εἶναι φωτιά μὰ φλογίζῃ τὰς
καρδίας των, καὶ ὅχι ἔρωτας. Δὲν ἦτορ ὅμως δυνατὸν μὰ
φύγειν κρυφά, ἐπειδὴ ὁ ὁρὸς ἐκεῖνος, εἶναι ὅλον περι-
τριγυρισμένον ἀπὸ θαλάσσης, ἔξω ἀπὸ τὸν Ἰσθμὸν (τὸν
ὁποῖον κάπτοντας εἶναι καιρὸν ὁ Ζέρξης ἐκεῖνος, ὁ πό-
ταις ἐσράτευσε καὶ τῶν Εὐλαίων, ἐπέρασε μετὰ καρά-
βια του, πλέοντας σχεδὸν εἰς τὴν θάλασσαν) ὅς οἱ μοναχοὶ
καταλαβόμεντες τὸ πρᾶγμα, ἐφύλαγαν μὲ κάθε φύλα-
ξιν, μήποτε ἡθελαμ τοὺς λαθεύσῃ, ὅς φύγειν οἱ διδά-
καλοι-

5
καλοῖ των. Τότε συνέβη ἕνα πρᾶγμα ἄξιον λόγου, καὶ ἱστο-
ρίας, ἐπειδὴ εὐθύς ὅπως ἐλαμψεν ἡ ἡμέρα τῆς ἀποδη-
μίας, καὶ τοῦ μισεμῶν, ἐφανίσθησαν ὁμοῦ ὅς τὰ ἄξια
περιστατικά τῆς ἀποδημίας των, δάκρυα, στεναγμοί, λό-
για συρρικνωτικά καὶ ἐφόδια, ἀγκαλιάσματα, παραπο-
νέματα, καὶ ἄλλα ὅμοια. Καὶ περιτριγυρίζοντάς τους ὁ
χορὸς τῶν φίλων καὶ γνωστῶν τῶν ὁνόματός των, ὅλη ἡ
αἰδέσιμος ἐκείνη καὶ ἱερά Γερουσία, τί δὲν ἔλεγα; τί δὲν ἔ-
καμνεν; ὅλα ἐκεῖνα δηλοῦν, ὅπου ἀρμόζει μὰ κάμνουν,
ὅσοι ποιοῦν ἔλυνται. Ἐθρημούσαν πικρά, ἐσέμεζαν
ἐλεεινά, τοὺς ἐκατεφιλάσαν μὲ ἀσπασμούς τελευταίους,
ἔσχεδον ὡμολογῶσαν μὰ μὴν τοὺς ἀφῆσαν, εἴτι ὅς ἡ-
θελε γένη, ὅτε μὰ παραχωρήσῃ ποτὲ μὰ διασπασθῇ
οἱ φωστῆρες ἐπείτοι ἀπὸ τὸ ὄρος τοῦ Ἀθῶνος, καὶ ἀπὸ τὴν
ἐδικήν των συνομιλίαν. Ἀλλὰ οἱ θεοὶ ἀνδρες ἐπείτοι μι-
κῶντες τὸ πάθος, ἐπαμεινόμενοι πρὸς τὸν πῖς φρονή-
σεως λόγον, μὲ ὁμμάτιί λαρόν ἔπερίχαρον ἐπιγραφέ-
τες εἰς τὸν περιγεχυμένον ἐκεῖνον πληθὺς, ἐφώμαζαν: τί
κάμνετε πατέρες, καὶ ἀδελφοί, κλαίοντες τοιαυτοτρό-
πως, ὅς συρτρίβοντες τὰς καρδίας μας; Ἡμεῖς, ὡς βλέπε-
τε, ἰδοὺ ὅπως ἔμεσθον ἐτοιμοί, διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἔ-
μεν ἡθελε συνέβη μὰ ἀποθάρυνμεν εἰς τὴν ξενιτείαν-
μας, μὴ καταφρονησέτε τὴν πτωχείαν μας, ἀλλὰ μὰ
ἐνθυμηθῇτε τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς μας. εἰδὲ πάλιν ἔ-
μεν ἡθελεν ὁδοκῆσῃ ὁ κύριος μὰ ζήσωμεν ἀκόμολίγον, ἔχετε
θάρρος, διατὶ πάλιν θέλομεν σὰς ἰδῇ ἐδῶ, ὅς θέλει συ-
μευφρανθῇ ἡ καρδία μας. κατὰ δὲ τὸ παρὸν σὰς ἀφίμενον,
ποσειμόντατοι Ἀδελφοί ὅς Πατέρες, εἰς τὸν Θεὸν ἔπα-
τέρα, ὅς Χριστὸν τὸν Κύριον, ὅς τὸ ἅγιον Πνεύ-
μα,

μα, ἔτι δὲ Σ' εἰς τὴν ἔφορον καὶ προσάτιν τοῦ ὄρους τούτου, τὴν αἰπαρθέμον Σ' Θεοτόκον Μαρίαν. Καὶ ταῦτα εἰπόν-
τες μετὰ βίας ἀπεσπάρσθησαν ἀπὸ τοὺς λοιπὰς ἀδελφῆς οἱ
γευμαῖοι ἀνδρες ἐκεῖνοι. Πολλὴν γῆν ἐπεριπάτησαν τὸ
λοιπὸν, Σ' πολλὴν θάλασσαν ἐπλύσαν, Σ' τέλος φθά-
σαντες εἰς τὴν ἐπιθυμητὴν χώραν τὴν Γερσαλήν, ἐπρο-
σκύνησαν, Σ' ἀσπάρσθησαν μὲ πολλὰ καὶ θερμότατα δά-
κρυα, τὸν ζωοδόχον, Σ' ζωοδότῃν τάφον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.
ἀπὸ τοῦ ὁποῖου, δὲν ἠμπορεῖ τιμὰς μὰ δινηθῇ πόσῃ χά-
ριμ ἐφάρησαν μὰ ἀπόλαυσαν οἱ Μακάριοι ἐταῖοι, ὅπου ἔ-
αυτὸν καιρὸν ἐπροσκύνησαν ἀκόμ' ἔτι ἄλλα, ὅσα ὁ Χριστὸς
ἐπεριπάτησε, καὶ αὐτὸ τὸ Σίμαιον Ὁρος, τὸ ὁποῖον καὶ
ἐθαύμασαν, Σ' πάλιν ἐγράψαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. Ἐκεῖ
λοιπὸν εὐρισκόμενοι, οἱ Ἄγιοι, βλέπας κατ' ὕπνον εἰς τῆς
ρυκτὸς τὴν ἡσυχίαν τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους, τότε
Παῦλον τὸν ἑρανοβάμονα, ἔ τὸν πρωτόκλητον Ἀν-
δρέαν, οἱ ὁποῖοι ἐπροφῆτευσαν πρὸς αὐτοὺς τοὺς Πατέ-
ρας ἐκεῖνα, ὅπου ἔμελλαν μὰ τῶν συμέβην τριγύρῃ εἰς
ταῖς αἵρεσιν τῷ καιροῦ ἐκείνου ἀνάμεσα εἰς τοὺς ἐκα-
τομύχους. Τὸ τοιαῦτον ἐρύπριον, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὴν
προφητικὴν ὄρασιν, ἐκρίναν ἄξιον οἱ Πατέρες μὰ φαμε-
ρώσουμ εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τοῦ τόπου, καὶ ἔτως ἐ-
ποίησαν. Ἐκεῖνος γοῦν ἐγχαρίζοιτας εἰς τοὺς Πατέρας
γράμματα συστατικά, καὶ ἄλλας ἐπιστολάς ἀναγκαίας,
πρὸς τὸν πρόεδρον Πάπαν Ρώμης, τοὺς ἀπέλυσε μὲ
δύχαῖς ἔ πνευματικαῖς παρηγορίαις. Ἐξευγῆκαν λοι-
πὸν οἱ Ἄγιοι μὲ στεναγμοὺς ἔ μὲ δάκρυα ἀπὸ τοὺς Γερούς
τόπως ἐκείνους, Σ' διὰ ξηρᾶς ἔ θαλάσσης κακοπαθῆσαν-
τες περισσά, τέλος πάλιν ἔφθασαν εἰς τὸ ἅγιον Ὁρος
τοῦ Ἀΐθωρος. Καὶ τίς δύναται μὰ δινηθῇ μὲ ὅσῃ χά-
ριμ,

ρὰν, μὲ ὅσα ἐπεισόδια, ἔ δὴ φημίαις, ἔ κρότες, οἱ ὀρ-
φαμοὶ πατέρες ἐκεῖνοι ἐδέχθησαν τοὺς Ἀγίους, Σ' μὲ πό-
σῃ διάχυσιν Σ' ἀγαλλίασιν τῇς ἀγίῳ των ψυχῶν.

Οἱ δὲ Ἄγιοι δὴ χαρίστησαντες κατὰ πολλὰ τὴν καλὴν
προαίρεσιν, ὅπου πρὸς αὐτοὺς ἐδείξαν οἱ λοιποὶ πατέρες, ἔ
ἔ σπουδὴν, μὲ ἔ ὁποῖαν τοὺς ἀπεδέχθησαν, ἔ ἐξηγη-
τέες εἰς αὐτοὺς πάντα τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν καὶ τὴν πε-
ριήγησιν των, καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅπου εἰς αὐτὰς ἐπαρέβη-
σαν, πάλιν ἀμεχώρησαν ἐκεῖθεν, ἔ πρὸς τὰ μέρη τῆς
Θεσσαλονίκης ἐλθόντες, ὡμίλῃσαν εἰς ὅλους τοὺς κα-
τοικῆρας εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους, τὰ σωτήρια δόγματα,
δημοσιεύοντάς τα φανερώς, Σ' κατὰ μόνας εἰς τῶν πολ-
λῶν τὰς κατοικίας. Ἀπὸ δὲ τὰ μέρη τῆς Θεσσαλονίκης
πέμποντες ἀδελφῆς, ἔ ἐπιστολάς μεθετικάς εἰς τὰ Ἰλ-
λυρικά μέρη, ἐμίσεψαν ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην, Σ' ἐπε-
ριπατοῦσαν καθεξῆς ὅλα τὰ περίχωρα τῆς Θεσσαλίας,
διδάσκοντες ἔ μουθεῖντες κατ' ἑκάστον μὰ διαφυλάτ-
τη τὴν εἰς Χριστὸν πίσιν, Σ' εἰς αὐτὴν μὰ προσμένη.
Τοιοτοτρόπως λοιπὸν περιδιαβαίνοντες τὰς Πόλεις καὶ
Χώρας τῆς Θεσσαλίας, ἔφθασαν καὶ εἰς τὸ Ὁρος τὸ
Θετταλικὸν ὀρομαζόμερον τῶν Κελίων, διὰ μὰ μουθετή-
σουμ, ἔ μὰ παρακινήσουμ τοὺς Μοναχοὺς Σ' Ἐρημίτας
τοῦ τόπου ἐκείνου εἰς τὸν ὁμοῖον ζῆλον τῆς ὕσεβειας. Ἀπὸ
τὸ ὄρος ἐτοῦτο πάλιν μισέουσιτας, ἐπῆγαν εἰς τὰς Νέας
Πάτρας, καὶ ἔσονται ἔ μὰ ἐκάρτησαν καὶ ἐκεῖ ἱκα-
μὸν καιρὸν, ὀμιλῶντες πάντοτε, καὶ διδάσκοντες τοὺς
λαὸς τὰ ψυχωφελῆ, ἐπέρασαν εἰς τὸ Ὁρος, ὅπου
εἶμαι σιμὰ εἰς ταῖς Θερμοπύλαις, καὶ ἐκεῖ ὀρίσκοιτας
τόπον ἡσυχαστικόν, Σ' πολλὰ ἐπιτηδεῖον εἰς ἀνάπαυ-
σιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, ἀποφάσισαν μὰ μέναι, Σ'
μὰ

μὰ δώσουμ ἄρεσιν εἰς τοὺς κόπας τῶν, ἕως ὅπου μὰ τῶν ἀποκαλύψῃ τίποτε ὁ Θεός, ὅ μὰ τοὺς ὀδηγήσῃ εἰς τὴν ὁδοποιρίαν. Ἀλλὰ πᾶσι τοὺς ἀγίους Πατέρας τάχα ἡ θεία πρόμοια τοὺς ἔσυρεν ἕως εἰς τὰς Θερμοπύλας, διὰ μὰ τοὺς ὀδηγήσῃ μετέπειτα εἰς τὴν ἀμικοδομὴν τῆς ἱερᾶς Μοῦσῆς τῆς Παρθένου ἑ Θεοτόκου τῆς Σπηλαιώτισσας, τῆς ὁποίας ἡ ἀξιοθαύμαστος ὄρεσις ἐσυρέβη τὸν καιρὸν ἐκείνον, εἰς τὰ μέρη τῆς Πελοπονήσου κατὰ τὸ ὄρος τὸ καλεῖμεν Χελμός πλησίον τῆς Καλαβρύτων τῆς Κώμης, ἡ ὁποία ἐσυρέβη, καθὼς ἡ ἐφεξῆς διήγησις διαλαμβάνει:-

Ἦτον μία παρθένος, Κόρη τὸ ὀνομάτης, εἰς τὸ Χωρίον καλεῖμεν τῆς Γαλατῶν, τῆ ὁποίας ἡ τοποθεσία εἶναι κατέμπροσθεν τῆς ἀγίας Σπηλαίης. ἡ ὁποία ἐσυρήθιζεν πᾶσι μὰ βόσκη ἕνα μικρὸν ποίμνιον αἰγῶν, καὶ προβάτων πρὸς βιωτικὴν χρείαν. Ἐσυρέβη λοιπὸν μίαν τῆς ἡμερῶν, ὅτι κατὰ τὴν ὥραν τῆς μεσημβρίας ἀμαπαυομένη διὰ τὸ καῦμα ἡ Κόρη, ὅ τὸ ποίμνιον ὅλον σιμὰ εἰς τὸ Σπήλαιον, ἕνας τράγος, σχεδὸν ἀπὸ Θεῖαν μᾶσιν, ὅ κίνησιν ὑπάγει πολλὰ μακρὰ ἀπὸ τὰ ἄλλα, καὶ περιπατῶντας ἀπὸ ἕνα ζωμάρι τῆς βουῆς, ὅπου ἦτον ἀράμεσα εἰς τοὺς κρημνούς, διεπέρασε ἑ εἰσέβη εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μέρος τῆς Σπηλαίης, καὶ ἐκεῖ ὀρίσκουτας κάποιαν παραμικρὴν βρύσιν μεροῦ, ἔπιε καὶ ἐχορτάσθη. Ἐπειτα, παρευθὺς χωρὶς μὰ ἀργήσῃ προσῶς, ἐγράφη πρὸς τὰ λοιπάτου σύμτροφον ζῶα, καὶ σχεδὸν ὡσαύ μὰ ἦτον λογικὸν ζῶον, μὲ περιχαρεῖαν διὰ μέσον τῆς σημείων ἔδειχμε, καὶ ὡμολόγη εἰς τὴν κυρίαν του τὴν ποιμαίνεσαν, τοῦ μερὸς καὶ τῆς βρύσης τὸ δῶρον, ἐπειδὴ ὅ γεκάμενος ἐμπροσθὰ εἰς τὰ ὀμμάτιάτης, ἔδειχμε βρεμ-
μέ-

μέρον τὸ γέμειόν του, καὶ μὲ ἕνα ποταπὸν σχῆμα ἐφαίμετον μὰ προφέρῃ κάποιον ἄφωρον λόγον, μὰ πέμπῃ τὴν παιδοπύλαν εἰς τὴν βρύσιν ἐκείνην. Καὶ τὴν μὲν ἡμέραν τὴν αὐτὴν ἡσύχασεν, τὴν δὲ ἄλλην ἡμέραν τὸ πρῶν πέρμουτας πάλιν τὸ ποίμνιόν της, μὲ δόχαις, ἑ μὲ δάκρυα, ἀμέβαιμεν τὸν βουρὸν, καὶ φθάσαντας ἡμεσημεριὴν ὥρα, ἀμαπαύετον πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον τὸν χθρσιμόν, καὶ παρὸν πάλιν ὁ τράγος ὁ ἴδιος, ὡσαύ μὰ ἦτον διδαγμένος μὲ τέτοιαν συμθήκη, ἔσονται ὅ μὰ ἐχωρίσθῃ ἀπὸ τὸ ποίμνιον, ἐπῆγεν εἰς τὴν συνηθισμένην βρύσιν, ὅ πέρμουτας μερὸν, πάλιν ἐγράφη, ὅ ἐκαμμεν τὰ πρῶτα σχήματα ἐμπροσθὰ εἰς τὴν κυράν της τὴν βοσκοπύλαν. Ἐυθὺς λοιπὸν ἐκείνη, ὡς εἶδε τὸ πρᾶγμα τῆτο πῶς συρέβη κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἑ τὴν παρακάλεσίν της, περιτειχίζουσα τῆς λόγους μὲ τὸ σημεῖον τῆς Σταυροῦ, καὶ περιπατοῦσα τὴν αὐτὴν γράταν ὅπου ἐπεριπάτησε ὅ ζῶον, εἰσέβη εἰς τὸ Σπήλαιον, τὸ ὅποιον ἦτον καταδασωμένον ὅλον ἀπὸ κιστῶν, καὶ ὡς ἀφ' ὀρήκε τὴν βρύσιν πολλὰ κρυερὴν ἑ κατὰρῶτάτην, ἐθαύμασε βέβαια κατὰ πῶς ἦτον τὸ πρέπον, ὅ κάμμουτας Σταυρὸν μὲ τὸ δάκτυλόμ της εἰς τὸ μερὸν, ἐκυψεν, ὅ μὲ τὰς παλάμας της συκώμουτας μερὸν ἐχορτάσθη. Ἐκεῖ λοιπὸν ὅπου ἔπιμεν, ἐπειδὴ καὶ ἔσχεκε μὲ λογισμόν καὶ μὲ ἔμμοιαν, ἑ ἥλπιζεν μὰ ἰδῆ, ἡ μὰ ἀκῆσῃ τίποτε ὑψηλότερον, ἑ θεϊότερον πρᾶγμα, ὡσαύ ὅπου ἑ ἡῦρεσις τῆς μεροῦ μέθρειαν οἰκομονίαν εὑρέθη, ἡκασε παρευθὺς μίαν τέτοιαν φωνὴν. Μὴ φοβοῦ, ὡ μᾶρις, διατὶ ὁ Δεσπότης Θεός καλῶντας σε ὀχι εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ εἰς μυήρια, σὲ ὀδηγήσεν ἀοράτως μὰ ἔλθης ἐδῶ. Ἡ δὲ Κόρη μὲ τὴν φωνὴν ὅ τὸν λόγον ἐτοῦτον ὀρθὺς ἐσυκώθη, ὅ ἀπο-
B βλέ-

βλέπασα πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Σπηλαίας, ἀπὸ τοῦ ποῦ
οὐκ ἔρχετο ἡ φωνή, ὡς τῆς θαύματος. ὡς τῆς φρικτῆς θεᾶς
ἐκείνης. βλέπει ὁ λίγον μακρὰ ἀνάμεσα εἰς τὸν κιστὸν
κρεμασμένην ὡσαύτ' ἀπὸ τινὸς δεσμοῦ, τὴν φρικτὴν καὶ
ἀμίμητον εἰκόνα τῆς Θεοτόκου. πρὸς τὴν ὁποίαν δραμοῦσα
παρδύθους, καὶ μεθ' αὐτὴν ἐφόβον πίπτουσα ὡς πρὸς ὄψον
εἰς τὴν γῆν, ἔλεγε μεθ' ἑαυτῆς.

Εὐὸ Κυρία Παρθένε, ὅπως ἐγέμνησες κατὰ σάρκα εἰς
τὸν κόσμον, ἀφράστως Σ' ἀερμηνεύτως, τὸν ὅλον ἐλὸν
τοῦ Θεοῦ, φαμέρωσον εἰς ἐμένα τὴν ἀμαρτωλήν σου
δούλην, διὰ ποῖαν αἰτίαν ἐφαμέρωσάν τὴν δόξαν Σ' ἡ μεγα-
λοπρέπεια σου εἰς τὸν μῦθον καιρὸν; ὅχι βέβαια δι' ἐμένα,
ἐπεὶ δὴ πόθεν ἐγὼ ἡμπορῶ μὴ ἀξιωθῶ τῆς ταυούτης χά-
ριτος; ἀλλὰ θαρρῶ, Σ' ἐλπίζω, ὅτι κατὰ προμήθειαν
ξέμων Σ' φοβερῶν πραγμάτων, εἰς πολλῶν σωτηρίαν
συμτρέχοντων, μὴ ἔλαμψεν εἰς τὰ ὀμμάτια μου τὰ τα-
πεινὰ ἢ σεβασμιά σου Εἰκὼν. Ταῦτα εἰπούσα ἡ Παρθέ-
νος, ἤκουσε πάλιν ἐκ δατέρων τὴν θεῖαν ἐκείνην φωνήν,
ἣ ἔλεγε πρὸς αὐτήν. Εὐὸ μὲν, ὦ Κόρη, ὑπάγε κατὰ
τὸ παρὸν εἰς τὸν οἶκόν σου χωρὶς μὴ εἰπῆς τινὸς τίποτε
παρτελῶς, ἀπὸ ὅσα σοὶ ἐφάνησαν, διατὶ ἰδοὺ ὅπου ἐ-
τοῦτα ὅσα βλέπεις ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μα-
κρόθεν Σ' εἰς ἄλλας δύο ἀνδρας ἀγίους ἀδελφάς ἐ ψυ-
χικῶς, Σ' σωματικῶς, Μοναχοὺς Σ' Ἱερεῖς, ὑψηλὰς
καὶ τὴν ἡλικίαν, περίχαρες κατὰ τὰ πρόσωπα, βαθεῖς
κατὰ τὸ γένειον, ἀπὸ τοῦς ὁποῖους ὁ ἕνας ὀνομάζεται
Συμεὼν, Σ' ὁ ἄλλος Θεόδωρος, ὁποῦ εἰς πᾶσαν πόλιν,
Σ' χώραν κατήχησαν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Εἰς τού-
τους λοιπὸν, ὅταν ἔλθῃς πρὸς ἐσέμεν, ἐπεὶ δὴ Σ' ἀπὸ τοῦ
Θεοῦ χρησμὸν ἔμαθας τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου, ἐπὶ τὸ

ἐδὲ.

ἐδικόμισον, Σ' θέλουμ' ἔλθῃ ὀλίγωρα ἀπὸ τῆς Θεσσα-
λίας, εἰπὲ χωρὶς φόβου τὰ πάντα, χωρὶς μὴ κρύψῃς
τίποτε, Σ' ἐκεῖνοι θέλουμ' λαβῆναι τὴν φροντίδα διὰ ὅλα
ἐκεῖνα, ὅπου ὁ Θεὸς τῶν ἐπαράγγελων. Εἰς πόσον
ἐσὺ ὑπάγε εἰς εἰρήνην, Σ' ἡξούρε, ὅτι ἀπὸ τοῦ μῦθου ἡ
χάρις μου θέλει ἦναι ὁμοῦ μετὰ τοῦ λόγου σου, ἐπεὶ δὴ θέ-
λεις ἔλθῃ εἰς μοναδικὸν βίον, Σ' θέλεις μετασχηματι-
σθῇ πρὸς ὁμοίωσιν τῆς Ἀγγελικῆς πολιτείας. Καὶ ὁ
τόπος ἐτέτος ὡς τὸ ὑστερον μέλλει μὴ δοξασθῇ εἰς τρό-
πον, ὅπου ἀπὸ καθετοῦ τὸν μὴ συντρέχῃ, ἐμὴν συμά-
γεται πληθὺς λαὸς ὡς ῥόματα ποταμῶν, ἐμὴν λεί-
ψῃ ποτὲ τῶν θαυμάτων αἰπυγαῖ ἕως τῆς συντελείας
τῆς αἰῶνος, πορεύσονται λοιπὸν εἰς εἰρήνην. Δὲν ἐπέρασας
πολλὰς ἡμέρας, Σ' οἱ ὅσοι ἐκεῖνοι Συμεὼν, Σ' Θεό-
δωρος, μία μύκτη, κοιμώμενοι ἀπᾶν εἰς τὰ θροῖα
τῶν (ἐπεὶ δὴ πάντα ἔχον συνήθειαν μὴ κοιμῶνται κα-
θήμενοι, ἀλλ' ἐμελλαν καμῖαν φοράν μὴ λαβῆναι ὑπὸν
ὀλίγον, διὰ μὴ μὴ ἡθέλων ἀπονήσῃ ὀλοτελῶς τὸ μέρος
τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τῆς παμπουαρῆς ἀγρυ-
πίας) Θεὸς Ἀγγελος δὲ Οὐρανοῦ καλῶντας τοὺς
θεῖους Ἀνδρας ἐτάτους κατ' ὄνομα, εἶπεν. Ἡμεῖς δέ-
ησις ἡ ἐδική σας, ὦ Πατέρων, ἰδὲ ὅπου εἰσῆλθον εἰς
τὸν Κύριον, Σ' ἀπεσάλθῃκα ἐγὼ μὴ σας φαμερώσω
ἐκεῖνα ὅπως μέλλουμ' μὴ σας συμεῖν πρὸς τὸ συμφέρον
τῆς ἐκκλησίας. Θέλημα Θεοῦ εἶναι λοιπὸν μὴ περάσετε
εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἐπεὶ δὴ τὰ πράγματα τῆς τό-
που ἐτέτουμεν τὰ ἐκυβερνήσατε καλά, καὶ ὡσαύτ' ἀρέσκει
εἰς τὸν αὐτὸν Θεόν, ἀνάγκη εἶναι ὅμως μὴ διδάξετε
ἐκεῖ, καὶ μὴ ζητήσετε ὅλους εἰς τὴν ἀμώμητον Πί-
στιν Σ' δύσεσθαι, ὡς ὅπως μὴ μὴ ἡμπορῇ μὴ ἄρῃ εἰς

B 2

καρμέ-

καρέμαμ ἀνθρώπων καρέμαμ τόπων ἢ καταφύγιον, ἢ
 μισρὰ Σ' λαοπλάμος αἵρεσις τῆς εἰκομομάχων. Καὶ διὰ
 περισσότερην δίκολίαν, καὶ πίσιμ τῶν λόγων, ὅπου
 ἔχετε μὰ ἀκάζετε, ἔ μὰ εἰπῆτε, ἰδὲ ὅπου μία μέα
 παρθέμος, βόσκουσα εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη τὸ ὀλίγον ποι-
 μιον τῆς Πατρός της, κατὰ τὸ ζῆλον καὶ μίμησιν τῶν
 θυγατέρων τῆς Ρ' αὐγῆλ, ἄρε μίαμ θαυμασίαν εἰκόμα εἰς
 κάποιον σπήλαιον, ὅπῃ ἦτομ κεκρυμμένη πολὺν και-
 ρόν, τῆς Α' εἰπαρθέμης καὶ Θεοτόκης Μαρίας. Εἰς τὴν
 ὁποίαν Κόρην ἀπεκαλύφθη μὰ μὴν φαμερώσῃ τὸ ὄραμα
 εἰς ἄλλον τιμὰ παρὰ εἰς τῆς λόγουσας μόμον, ἔ εἰς τὴν
 αὐτὴν ἐφαμερώθησαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὰ ὁμόματάςας, Σ'
 τῶν προσώπων σαςοὶ χαρακτῆρῶν, Σ' πῶς ὀλίγωρα θέ-
 λετε φθάσῃ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ὁμομάζε-
 ται Γαλάται, ἡ δὲ παρθέμος ὁμομάζεται Κόρην, διὰ
 τοῦτο ἀπορρίπτουτῶν κάθε ἄργητι, σπιδάσατε μὰ ὑπέ-
 γετε εἰς ἐκεῖνα, ὅπῃ ὁ Θεὸς σας προβάλλει. Ἐρώτη-
 σαν γὰρ οἱ ἅγιοι τότε, τίς εἶμαι ἐκεῖνος, ὅπῃ ἄνω-
 θεν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἔφερον πρὸς αὐτοὺς τοὺς τοῖς τας
 χρησμάς, ἔ προλέγει τὰ μέλλοντα; ἔ εἰς ποῖου μέρος
 τῆς Πελοπονήσου εἶμαι αὐτὸ τὸ Χωρίον τῶν Γαλά-
 των; τότε ἤκουσαν πῶς Ἀγγελος Θεοῦ ἦτομ αὐτὸς,
 ὅπῃ τῶν ἐλάλει, ἔ πῶς τὸ Χωρίον καίττεται πρὸς
 τὰ μέρη τὰ Βόρεια, κατὰ τὸν ποταμὸν τὸν λεγόμενον
 Καλάβρυτα. Εὐθύς λοιπὸν ἐσυκώθησαν οἱ ἅγιοι, Σ' ἐ-
 πέρασαν εἰς τὴν Πελοπόννησον, Σ' φθάσαντες εἰς τὸ
 χωρίον τῶν Γαλάτων, εἰς καιρὸν ἑσπέρας, συραπαμί-
 τησαν κατὰ τύχην τὴν Κόρην ἐκεῖνην, ἡ ὁποία βλέ-
 πον αὐτοὺς μακρόθεν, ἔδραμον ὡσαύτ' με ἐμθυσιασ-
 μόν, Σ' τοὺς ἐπροσκύνησε μὲ ὅσην δὺλάβειαν, ἔ ὑπό-

κλι-

κλισίμ ἤμπορεῖ μὰ ἐξηγήσῃ τιμὰς. Οἱ δὲ ἅγιοι δίδου-
 τες πρὸς αὐτὴν τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμόν, χαῖρε ὦ Κό-
 ρή, τῆς λέγειν, τάχα ἐσὺ εἶσαι εἰς τὰ μέρη ἐτοῦτα, ὅπῃ
 μὲ τέτοιον ὁμομαμάζεσαι; Ἡ δὲ Κόρην, μὰ ἅγιοι τῆς
 Θεοῦ, εἶπεν, ἐρωτῶ ὅμως ἔ ἐγώ, ἐσεῖς ἦτε ὁ Συ-
 μεών, Σ' ὁ Θεόδωρος; ἢ ὄχι; Ἀπεκρίθησαν γὰρ ἔ οἱ
 ἅγιοι τότε λέγοντες. Ἡ ξέυρε θυγατερ, ὅτι βέβαια ἡμεῖς
 εἴμεσθον ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἐσὺ προσεγγώρισες, ἀλλὰ ἐπιθυ-
 μῶν πρῶτον μὰ μάθω μὲν τὸ Σπήλαιον, ὅπῃ πε-
 ριέχει τὸν πολὺν, Σ' ἀκέρωτον θησαυρόν. Ἐδῶ σιμὰ
 εἶμαι τάχα, ἢ μακρὰ; σιμὰ, εἶμαι, λέγει ἡ Κόρην,
 πλὴν καιρὸς τῶρα δὲν εἶμαι, μὰ ὑπάγετε πρὸς αὐτὸ.
 Ἀλλὰ καὶ, λέγειν οἱ Ἀγιοι, δεῖξαι μὰς τὸ μακρόθεν
 πῶς εἶμαι; γραφεῖσα δὲ ἡ Κόρην, ἔδειξε πρὸς αὐτοὺς τὸν
 τόπον πρὸς τὰ μέρη τὰ Ἀνατολικά, ἐκεῖ ὅπῃ ἦτομ τὸ
 ἅγιον Σπήλαιον, ἔ δὲ θύς οἱ Ἀγιοι κλίματῶν τὰ γό-
 ματα, ἔκαμαν προσδύχην μυτικὴν πρὸς τὸν Θεόν, ἐ-
 πείτα συκωρόμενοι, εἰσέβαιναν εἰς τὸ σπήτι τῆς Κόρης,
 ἐπειδὴ ἔ αὐτὴ τὴν μύκτα ἐκεῖνην τοὺς ἐδέχθη ἐκεῖ διὰ
 μὰ ἀναπαυδοῦν. Τὸ δὲ πρῶτ', ὑπαγέμεντας ἡ Κόρην
 ἐμπροσθὰ, ἀμέβαιναν εἰς τὸν βουρόν, ἔ σταθέρτων ἐμ-
 προσθεν τῆς Σπηλαίης, κλίματῶν τὰ γόματα πρὸς τὸν
 Θεόν τὸν κτίστην τῶν ἀπαμῶν, ἐκαθάρισαν τὰς ψυ-
 χασῶν πρῶτον μὲ δάκρυα, ἔπειτα εἰσεβαίμεντας ὁμοῦ
 μὲ τὴν μερίδα μέσα εἰς τὸ Σπήλαιον, ὡ βάθης πλά-
 του, Σ' σοφίας, ἔ γνῶσεως Θεοῦ. Ὡς ἀμεξερόμνηται
 τὰ κρίματα αὐτῆς, ἔ ἀμεξιχρίασαι αἱ ὁδοὶ αὐτῆς. Ὡς τῶν
 σῶν ἀκαταλήπτων θαυμάτων, ἔ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἀπεί-
 ρων συγκαταβάσεων, Παμτοκράτορ Θεέ. Βλέπην πρᾶ-
 γμα, ὅπῃ Σ' μὰ τὸ εἰπῆ τιμὰς εἶμαι φοβερόν, Σ' μὰ τὸ
 ἀκ-

ἀκρόσῃ εἶμαι φρικτὸν, πόσῳ δὲ μάλλον μὰ τὸ ἰδῆ ἔ με
τὰ ὀμμάτιάτε; βλέπετε λέγω κρεμασμένην ἀνάμεσα εἰς
τὸν κιστὸν τὴν αἰγιωτάτην ταύτην Εἰκόνα τῆς Θεοτό-
κου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφαίμετο διατετυπωμένη ἡ Παρά-
χρατος Μαριάμ με ὡς ἡμα ὅπως ἐκάθετο, ἔ ἐβάσταζε
βρεφοπρεπῶς εἰς ταῖς ἀγκάλας τῆς τὸν Τίον, Ὁ Λό-
γου τῷ Θεῷ, τὸν τῷ κόσμῳ Ποιητὴν. Καὶ τίς μὲ μὴ
ἠθελε θαυμάσῃ εἰς τὸ τοιοῦτον ἀπειρομέγεθον ἄκροσμα; ἡ
τοῖς ἀκόμιν τυπωμένοι εἰς μὲν τὸ δεξιὸν μέρος τῆς Εἰκό-
μος, αὐτὸ τὸ ὑπέρτατον Σεραφίμ, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν,
τὸ φρικτὸν Χερσβίμ, ὅπως ἐπαράστασαν ἀλλήλων, καὶ
δουλοπρεπῶς τὴν ἀγίαν Παρθένον. Πράγμα ἦτορ
βεβαία ἐποῦτο μὰ φρίξῃ τινας καὶ μετὰ τὴν ἀκοὴν μό-
ρου. Ἐκεῖνοι ὅμως οἱ Μακάριοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἐ-
φανερώθῃ ἀρήτως, ἀπὸ τρόμου ὁ ἑκάστην οὐρανὸν ἐ-
γειραν κάτοχοι, ἔ ἔλεγον, ὦ ταλαίπωροι ἡμεῖς, ὅτι
ἀφ' ἑωπιῶν ὄντες, ἔ ἔχοντες ἀκαθάρτους τὰς αἰσθή-
σεις, εἶδαμεν μετὰ τὰ ὀμμάτιάμας θαύματα τόσοι με-
γάλα, ἔ δι' ὅσους ἤλθε μία τοιαύτη φωνὴ πρὸς αὐ-
τοὺς. Μὴ φοβᾶσθαι ὡς Θεόληπτοι ἀνδρες, ἐπεὶ δὲ ὁ
λόγος πρᾶγμα, Ὁ δίκαιος ἐκρίθη ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ
τὸν Θεόν, ὅτι ἐσεῖς οἱ τόσοι δοκιμασμένοι διδάσκαλοι
τῶν λόγων τῆς δυσεβείας, ὅπως ἰδρώσατε, Ὁ ἐκοπιᾶ-
σατε τόσοι εἰς κατ' ἐκαστὴν πόλιν, ἔ χώραν διὰ τὴν
τιμὴν, ἔ προσκύνησι τῶν ἀγίων Εἰκόνων, Ὁ διεπε-
ράσατε τόσοι γῆν ἔ θάλασσαν διὰ τὴν ἀρετὴν ἔ τὴν
θεοσέβειαν, μὰ μὴν τελειώσατε τὴν ζωήν σας, ἅμοι-
ροι ἔ ἀμέτοχοι ἀπὸ τοιαῦτα τέρατα Ὁ σημεῖα ἔ Θεϊ-
κὰς ὀπτασίας. Βιασθῆτε λοιπὸν ἀκόμιν, Ὁ πωυδά-
σατε μὰ μουθετήσατε, Ὁ μὰ βεβαιώσατε ὅσους κα-
τοιχεῖν

τοιχεῖν εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἔ εἰς ὅλας τὰς
χώρας, μὰ μέντοι πάντα σταθεροί, ἔ ἀμετάτρεπτοι
εἰς τὴν προσκύνησιν τῶν ἀγίων εἰκόνων.

Ταῦτα ὡς ἤκουσαν οἱ Ἄγιοι ὅμως μετὰ τὴν Κόρην,
ὅπως ἦσαν, προκύπτουσαν χαμαὶ εἰς τὴν γῆν ἀπὸ
φόβου Ὁ θαῦμα, Ὁ μαθόντων ἀπὸ τὴν φρικτὴν
ὄψιν ἐκείνην Ὁ τὰ λοιπὰ ὅσα ἔμελλον μὰ συμέβου
εἰς αὐτοὺς, ἔκαμαν ἀρχὴν μὰ κοπιᾶσθαι εἰς τὸ μὰ κα-
θαρίσασθαι τὰ δάση, καὶ τὴν ὕλην τῷ τόπῳ. Καὶ διὰ
περισσότερην δυνάμειν ἐγνώρισαν ὁ λόγον μὰ βάλαν
φωτίαν εἰς τὴν ὕλην ἐκείνην.

Πρῶτον λοιπὸν ὁμιλοῦντας ἀπὸ τοῦ Σπήλαιου τὴν
Θεῖαν εἰκόνα μετὰ λιταῖς καὶ μετὰ δάκρυα, ἔπειτα βάλ-
λονται τὴν φωτίαν εἰς ταῖς ρίζαις τῶν βερνέων ὁλοτρίγυ-
ρα, μετὰ δυνάμειν κατέκαυσαν ὅλην ἐκείνην τὴν ὕλην,
εἰς τῆς ὁποίας τὸν φλογισμόν ἔκαμεν καὶ τὸ πρῶτον
θαῦμα εἰς τὸν τόπον τὸν αὐτὸν ἡ χάρις τῆς σεβασ-
μίας Εἰκόμος, τὸ ὁποῖον εἶμαι τοῖς τοῖς.

Δράκων τις φοβερός εἰς τὸ μέγεθος, ἐφώλωθεν ἔ-
κεῖ εἰς τῶν κρημνῶν τὴν ρίζαν, πολὺν καιρὸν πρότε-
ρον, Καὶ ὡς ἀπ' ἀγροίκης τῆς φωτίαν, ὅπου ἀπὸ τὰ κα-
τώτερα μέρη ἀνέβαινον εἰς τὰ ἀνώτερα, βόσκοντες τὴν
ὕλην ἐκείνην σιμὰ εἰς τὴν φωλέαν του, ὁ δὲ ὡς ἀπ' ἀπὸ
μὰ ἠθελε δαμεισθῆναι πτερὰ, ἀπὸ τοῦ ἀρχέκακου Ὁ ἀό-
ρατον Δράκοντα, τὸν πρῶτον πλάμον τῶν ἀφ' ἑωπιῶ-
νου Γέρας, δι' ὅς μετὰ ἐλαφρότατον πῦρ ὡς ἡ
ξαπετῶντας εἰς τὸν αἶρα. Ἐπεὶ δὲ κάποιον Θεῖον δύνα-
μιν, ὅπως ἐπρόερχετο ἀπὸ λόγους, Θεοτόκε ἀκατα-
μάχητε Δέσποινα, ὡς ἀπ' ἡμῶν μία σάϊτα ἀπὸ τοῦ δοξαρίου,
τῶν ἐδωσεν ἐπιτυχην μὲν πληγὴν μέσα εἰς τὴν καρδίαν,
καὶ

καὶ παρόντως γρέφοντας τὴν εὐαγγέλιον, ὅς κτυπῶντας
τὴν ἐδῶ ἐκεί, με πόμον πολὺν καὶ ἀσθένειαν, ἀ-
φοβητος καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μικρὰ παιδία, καὶ παύσιον
καμωμένος, σύρμοντας τὰ λείπια τοῦ εἰς τὸ ἔμπροσθεν
μέρος, ὅς κάμνοντας κτύπον ἀσυνήθιστον ὅς φοβερόν,
ἔπεσον εἰς τὴν φωτίαν καὶ ἔγειρε τέφρα ὅς γὰρ κτή.
Ἐξορτας λοιπὸν καὶ μὴ ἐκαθάρσιν τέτοιας λογῆς τὸ
Σπῆλαιον, ὅς μὴ κατεκαύθη ἡ ὕλη ἐὶ δὲ Δράκων ὁ φο-
βερός ἀπὸ τὴν φωτίαν, με τὴν πωυδὴν ἐ ἐπιμέλειαν
τῶν ἁγίων Πατέρων, ἀνέστη ἐ ἡ παλαιὰ ἀγία Τρά-
πεζα, τὴν ὁποίαν εἶχε σχεδιάσῃ εἰς τὴν πέτραν τοῦ
βουρῆ ὁ Ἱερώτατος Ἀπόστολος Λεκάς, ὁ ὁποῖος ἰσό-
ρησεν ὅς τὴν Θεῖαν εἰκόνα με τὰ ἰδιάτου χέρια, ἐ ἔγρα-
ψε ὅς τὸ Ἱερόν Εὐαγγέλιον, ὡς καθὼς μαρτυρεῖ καὶ
ἄλλοι, ὅπῃ ἔγραψαν τὸν βίον τῶν ἁγίων Πατέρων
τῶν, τὴν ὁποίαν πέτραν φτιάσαντας τὴν καλῆτερα
με τὰ ἰδιάτου χέρια οἱ Ἅγιοι εἰς ὁῦμα Τραπεζῆς, ὅς
κτίζοντας ὅς κάποιον τίποτε οἰκοδόμημα εἰς ὁῦμα Ναῶ,
ὅπῃ ἐ ὡς τὴν σήμερον φαίνεται εἰς τὴν ἀνωθεν με-
ριάν τῆ Βήματος, ὡσανὺ ἕνα ἄλλο δούτερον Βῆμα, ὅς
ἔχει ἐ τὴν μικρὴν Τράπεζαν, ὅπῃ ὁνομάζεται τῆ ἀ-
γία ἐ Εὐαγγελιστῆ Λεκά, τότε μὲν ἐκατάθεσαν ἐκεῖ
τὴν ἀγίαν Εἰκόνα με προσδύχαις ὅς με ὕμνης.

Ἡ δὲ μερίς ἡ Κόρη μετὰ πάσης χαρᾶς ἐδέχθη τὸ
ὁῦμα τῶν μορξαζων ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς Θεῖς Πατέ-
ρας, ὅς μετομομάσθη Εὐφροσύνη, ἐ ἐδιώρισεν διὰ παμ-
ποταμῆτης κατοικίαν ἕνα καλύβιον, ὅπῃ τὸ εἶχεν
φτιάσῃ οἱ αὐτοὶ Ἅγιοι εἰς τὸ μόνιμον μέρος τῆ Σπη-
λαίης. Τῆ ὁποῖα καλυβίῃ ἡ Θύρα ἐφράχθη παντελῶς
ὅς ἐκτίσθη, καὶ μία μόνον μικρὴ τρύπα ἦτον σιμὰ εἰς
αὐτὸ,

αὐτὸ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔτε ὅλον τὸ ψωμὶ ἐχώρει, ἀλ-
λὰ τὸ ἡμισυ μόνον, ὅπου ἔπερμε, ὅταν ἦτον καιρὸς.
ἀπ' αὐτὴν τὴν τρύπαν, λέγων πᾶς ἡ ὅσα μὴ ἔπερμε ὅς
τὴν Θεῖαν καὶ Ἱεράν Κοιμωρίαν, ὅς τοὺς ζωοπιᾶς τῆ
κυρήγματος λόγος, ὅταν οἱ Θεοὶ Πατέρων τὴν ἐκα-
λῶσαν εἰς τὴν Ἱεράν ὁμιλίαν. ἀπ' αὐτὴν τῆς ἐδιδαν
ψωμίου ὅς μερὸν, ἐ ὀλίγα ὅσπρια βραμμένα, ἐ καὶ
ἕνα λάχανον, ἡ χόρτον, μετὰ ὁποῖα ἐπέρμε τὴν ζωὴν
τῆς ἡ Μακαρία ἐκείνη. Ὅντας λοιπὸν τὰ πράγματα
τότε εἰς τέτοιαν γάσιν, ἡ φῆμν με ὁξύτατον πτερόν ἐ-
δραμεν εἰς ὅλα τὰ περίχωρα ἐκεῖνα, ὅς ἔγειρον ἁγγε-
λος καὶ μυνητῆς τῶν Θεῶν κατορθωμάτων τῆς Κόρης,
ὅπου μετομομάσθη Εὐφροσύνη, ἐ τῶν ἁγίων Πατέ-
ρων, ὅς δούτως ἔτρεχαν με πωυδὴν, προσεῶτες ὅς γυνώ-
ριμοι τῶν χωρίων, πτωχοὶ ὁμοῦ ὅς πλῆστοι, διὰ μὴ
ἰδῶν, ὅς μὴ ἀκῶσαν τὰ ξένα ὅς φρικτὰ Θεάματα ὅς ἀκῶ-
ματα, γυναικῶν δούγεις ἐ δούχμονων, καὶ κορασία, ἐ
πολὺς ἕτερος λαός.

Βλέποντων λοιπὸν τὸ πόσον πλῆθος συμαγμέμον οἱ
ἅγιοι, ὅς Θεοκλήτως συτρέχον εἰς ἀκοήν, ὅς ὅψιν
τῶν Θεῶν, ἀρβαφῶν εἰς ἕνα ὑψηλότερον τόπον,
Ἀρχισαν μὴ δημηγορεῖν εἰς τέτοιον τρόπον.

Ἐπειδὴ, ὡ παρόντων, μὴ ἤλθατε συμαγμέμοι εἰς
τὸν τόπον ἐτέτον πρὸς ἡμᾶς, πρῶτον μὲν διὰ μὴ εἰδῆτε,
καὶ τὸ περισσότερον διὰ μὴ ἀκῶσετε τὸν λόγον τῆ Θεᾶς,
καὶ μὴ λάβετε πληροφορίαν διὰ τοὺς μόνους ὅς δόγμα-
τα τῆς Ἐκκλησίας, ὅπου ἀπὸ τὴν ζάλην τῶν αἰρέσεων
ταράττονται ἐ κινῶνται, ἰδοὺ ὅπῃ ἐ ἡμεῖς με ὁμοίαν
προθυμίαν, τῆ Θεᾶς ὁδηγῶντος, λέγομεν πρὸς ἑσᾶς.
Δότεμας λοιπὸν ἡσυχίαν, καὶ παύσατε ἀπὸ τὸν θό-
C ρυζον,

ρυβον, διὰ μὰ ἡμπορεῖν μὰ ἀκείωνται τὰ λόγιαίμας μακρό-
 θον, καὶ ἐγγύθευ ἀπὸ ὅλης, μὰ μὴν μισέψῃ τινας μη-
 ρικός ἀπὸ τὴν πρὸματικὴν ἐτέτην τράπεζαν τῇ θείῳ
 λόγῳ, τοὺς ὁποῖους ἡμεῖς ὄχι μόνον εἰς ἐσαῖς τοὺς κοι-
 μολογῶμεν, ὅτε τῶρα εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ὅτε τοὺς κη-
 ρύττομεν, ἀλλὰ καιρὸς περισσὸς εἶναι, ἀφ' ἧς μισθού-
 νταις ἡμεῖς ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, κατέβημεν πρὸς τὸ ἁ-
 γιον ὄρος τῆς Ἀΐθρας, καὶ ἀπὸ τότε δὲν λείπομεν μὰ
 διδάσκωμεν τοὺς λαούς, ὅπου εἶναι εἰς τὴν πρώτην ἔ-
 δούτεραν Θετταλίαν, καὶ ἐκεῖνος ἀκόμι, ὅπου κατοί-
 κῃ εἰς ὅλον τὸν Ἰλλυρικὸν τόπον, ἔ εἰς ὅλην τὴν Αἰ-
 τωλίαν, καὶ τὴν Ἑλλάδα ἕως τὸν τῆς Κορίνθου Ἰσθ-
 μόν. Πλωκάπα τὸ παρὸν διεπεράσαμεν, καὶ ἤλθαμεν
 πρὸς ἐσαῖς, κήρυκας καλεσμένοι Θεόθεν, τῆς ὁδοδόξης
 Ορησκείας, ἔ παρακαλῶμεν κατ' ἑαυτὰ ἀπὸ λόγους,
 τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ, πρῶτον μὲν μὰ ἐνθυμῶσθε
 μὲ καθε σπουδὴν τοὺς Ἀποστόλους τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ, καὶ τοὺς λόγους ὅτε ἐλάλησαν εἰς πάσαν
 τὴν γῆν ἐν ἀγίῳ Πνύματι, μάλισα δὲ μὰ ἐνθυμῶ-
 σθε τὸν μακάριον Ἀπόστολον Παῦλον, καὶ Ἀνδρέαν,
 ὅτε ἐμουθέτησαν τοὺς προγόνους σας, ὅτε ἐκήρυξαν πρὸς
 αὐτοὺς, καὶ πρὸς ἐσαῖς ὅλους κατὰ διαδοχὴν, τὰ ψυχω-
 φελὴ καὶ σωτήρια δόγματα, παραγγέλλοντάς σας μὰ ἐξ-
 κέσε με ἀσφάλειαν, πάντα φασεροὶ ἔ βέβαιον εἰς τὴν
 Πίστιν, καὶ μὰ μὴν μετατραπῇ ποτὲ ἡ γυνώμνησας ἀπὸ
 καμίας αἵρεσιν, φοχαζόμενοι πῶς καὶ τὰ μέγα ἐποῦτα
 συμβεβηκότα καὶ Θεῶν οἰκονομίαν ἐσυρέβησαν, διὰ μὰ ἡ-
 ριχθῇ κατ' ἑαυτὰ εἰς τὴν δυσέβειαν. Καταλάβετε λοιπὸν,
 ὅτι δὲν εἶναι τινας ἀρκετὸς μὰ ἐμνοῆσθαι τὴν εὐσίαν τῆς
 Θεῆς ταύτης Εἰκόμος ὅποια μὰ εἶναι, καὶ ὅμως ἀπὸ
 τὸ

τὸ σῆμα τῆς ὅλου ἀναβλύσαν κρηνοὶ κάποις μύρα μὲ
 δυνάμει ἀρεκδιήγητον, ὡς φαίμενται εἰς ὅλους ἐκεῖνος,
 ὅτε προσέχων μὲ πίστιν. Ἰδέτε πῶς τόσον καιρὸν ὄν-
 τας κρυμμένη μέσα εἰς τὸ Σπήλαιον, μὴν ἔχοντας ἄλ-
 λο πρᾶγμα τριγύρα τῆς, παρὰ κιστὸν πολὺν, μὴδὲ κα-
 μίαν βλάβην, ἡ σαθρότητα φαίνεται μὰ ἔχῃ. Ἰδέτε
 πῶς ὁ πολλὰ σοφὸς ὁφθαλμὸς τῆς Σαγγόρας καὶ τρισμα-
 γίστος Λακᾶ, μὲ τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος ἐδυνήθη μὰ προῖδῃ
 τὰ μέλλοντα, εἰς σωτηρίαν ὅλης τῆς Ἑλλάδος, ὅτε τῆς
 Ἀχαΐας, τὴν ἐπλασεν εἰς τέτοιον τρόπον, ἔ τὴν ἀ-
 φῆκεν ἐδῶ μὰ κρύπτεται τόσον περισσὸν καιρὸν, διὰ
 μὰ γένη σήμερον μὲ τὴν Εὐρεσίαν τῆς εἰς ὅλους ἐμας βοη-
 θός ἡ αὐτή, ἔ ὑπόθεσις τῆς κηρυγμάτων ἔ σπασμα-
 τῶν, ὅπου γίνονται, καὶ λαλῶνται διὰ τὴν τιμὴν ἔ
 προσκύνησιν τῆς Θεῆς εἰκόμων, ὡς εἶπομεν ἀνωθεν.
 Διὰ τοῦτο ἔ ἡμεῖς θεσπίζομεν τὴν σήμερον, καὶ δογ-
 ματίζομεν, ὅτι εἰς τὸν μετέπειτα καιρὸν, μὰ καλεῖται
 φερωμύμως ἡ ἡμέρα τῆς δόξης τῆς, Ἀπόδοτρα, ὅτε
 μὰ γίνεται εἰς τὴν εἰκοστὴν δούτεραν τῆς Αὐγῆς μηνὸς
 ἡ ἐορτὴ, ὡσαυτὸ ὅπου εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἡθέλησεν ἡ
 Θεῖα πρόμοια μὰ μας ἀποδώσῃ τὸ μέγα τοῦτο καὶ πα-
 ράδοξον τῆς Θεῆς Εἰκόμος μυθήριον, ὅπου πολὺν και-
 ρὸν ἦτον κρυμμένον, ὅτε ἀπᾶν εἰς ὅλα, δοξάσατε, δι-
 χαρισήσατε, ὑμνήσατε, καὶ δοξολογήσατε τὸν Θεὸν
 λόγον, καὶ Σωτῆρα Χριστόν, τὸν δοτῆρα τοῦ αἵματος
 γαθῶν.

Ταῦτα ὑπόμντες οἱ Ὅσοι πρὸς τοὺς λαὸς, ἐτέλεσαν
 τὴν Θεῆς Μυσταγωγίαν, ἔπειτα μὲ δόχαις, ὅτε μὲ δι-
 λογίαις τοὺς ἀπέλυσαν ὅλους χαίροντας, καὶ ὁ λαὸς ὅλος
 εἶχε γυνώμην μὰ δώσῃ ἀργύρεα διὰ μὰ οἰκοδομηθῇ τὸ Μο-
 ραση-

μας ἡρίων, οἱ ἅγιοι ὁμῶς δὲν ἠθέλαμ, ἀλλὰ εἶπον πρὸς αὐτοὺς. Ἡξάρετε Ἀγαπητοί, ὅτι ἔτε εἰς τὸν καιρὸν τῆς Βασιλείᾳ, ὅπῃ εἶμαι τῶρα, ἔτε εἰς τοὺς δούτεραις ἀπὸ ἐτέρας, ἔτε εἰς τοὺς τρίτας, ὅπου κρατῶν τὰ σκῆπτρα τῆς τῶν Ρωμαίων βασιλείας, θέλει οἰκοδομηθῇ ὁ τόπος ἐτοῦτος, ὑπάγετε εἰς εἰρήνῃ τὸ λοιπὸν, ἔμῃ ἔχετε λύπην καμίαν, διὰ τὸ ποιεῖν πρᾶγμα. Καὶ ἔπος ἐγράψαμ εἰς τὰ ὁσηντίατας ἀνδρῶν τε, καὶ γυναικῶν, ὑφερον ἀφ' ἧς ἐπροσκύνησαμ τὴν ἀγίαν Εἰκόνα με τιμὴν καὶ δόξαν. Εἵμαι γὰρ ἰκαμὸν καιρὸν εἰς τὸν τόπον τῆς Σπηλαίας οἱ ἅγιοι, καὶ Θεοκλήρων καὶ Πατέρων, ἔπειτα με κάποιον ἄλλον ἀνδρα θαυμαστὸν εἰς ἀρετὴν, ὅπῃ τὰς ἀκολουθεῖ, ἔειπαμ εἰς τὸν Πάπαμ τῆς Ρώμης τὰς γραφάς, ὅπῃ ἀψώθεν εἶπομεν τῇ Πατριάρχῃ τῶν Ἱεροσολύμων, ὅτε τότε πάλιν ἐβάλεθαμ οἱ ἅγιοι εἰς ἄλλαις φροντίδαίς μέαις, μὴ περιπατήσωμ δηλόμοτι τὸν τόπον ὅλου τῆς Πελοποννήσου, καθὼς ὁ Θεὸς χρησμὸς τοὺς ἀνάγκαζον, καὶ ἔπος ἐποίησαμ, περιπατήσωμ μὴν μετὰ τὴν Κόρινθον, μὴν δὲ τὸ Ἀργος, ὅτε μετὰ τὴν Εἰδέαυρα, ποτὲ δὲ τὸ Ναύπλιον, ὅτε ἐκεῖ πρὸς τοὺς Ἀμυκλαίους, ὅτε Λάκωνας, ὅτε Δωριεῖς, ὅτε πάλιν ἀπ' ἐκεῖ πρὸς τὰς Πατρίδας, καὶ Ἡλίδας, ὅτε Ἀρκάδας, ὅχι ὁμῶς με τὴν δολιχίαν ὅτε ὀλιγορότητα, ὅσον εἶμαι μὴ τὸ διγαῖται τιμὰ μετὰ λόγια, ἀλλὰ εἰς καθεχώραν, ὅτε εἰς καθε γέμος ἐκάθονται ἰκαμὸν καιρὸν πρὸς διόρθωσιν τῆς ψυχῶν, καὶ πολλὰ ἔπαυον ἀπὸ τοὺς Τοπάρχας καὶ Μεγιστάνας, ὅπῃ τότε ἦσαν βυθισμένοι εἰς τὴν ἀσέβειαν, ὅτε τὰς ἐβασαμίζαμ με φυλακαῖς καὶ δεσμά. Ἐκακοποίησαμ περισσὰ ἀκόμ, ὅτε ἀγρύπνησαμ οἱ Ὅσοι ἐτέ-

τοι εἰς τὸ κήρυγμα τῆς Ὁρθοδοξίας, διαλεγόμενοι πρὸς ἐκείνους, ὅπου ὑπάγεοναμ μὴ ἀκῶσιν, ὅτε μάλιστα διὰ τῆς προσκύνησιν τῆς ἱερῶν Εἰκόμων, ἐξαιρέτως δὲ τῆς Θεοτόκου τῆς ἐν τῇ Σπηλαίᾳ, τὴν ὅποιαν ὁ Θεότοκος Ἀκαῖς, ὅταν ἦτον εἰς τὸν κόσμον ἐτέον ὁμῇ με τοὺς Ἀποστόλους, ὁμοῦ με τὸσα ἄλλα καλὰ ὅπῃ ἔκαμεν, ἔκαμεν ἀκόμ καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Χριστῆς, ὅτε τῆς Θεοτόκου, καὶ Παύλου, καὶ Ἀνδρέου τῆς Ἀποστόλων, καὶ ἄλλας τιμὰς θαυμασὰς τῆς τῆς Κυρίας Θαυμάτων, ὅτε πρῶτος ἐκεῖνος ἔδωκεν ἀρχὴν Θεϊκῇ, ὅτε νόμιμον εἰς τὴν τέχνην τῆς ζωγραφίας. Περιώρτας τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς τῶν λοιπῶν οἱ ἅγιοι ἐτέον εἰς τὸσα ἔργα θαύρετα, ὅτε ὑφερον ἀπὸ Βασιλέων ἀλλαγὰς, καὶ χρόνων πολλῶν δρόμον, ἔφθασαμ εἰς γῆρας βαθύ, ὅτε με πολυκαιρὴν καὶ ἰσχυρίαν ἔκαμεν τὴν πνευματικὴν τῶν ἀσκησιν εἰς τοῦτο τὸ Σπηλαίον, ἀνακαθαίρουσιν τὸν μὴν τὸν ἐδικόντων, ὅτε ὑψηλώμεντας τὸν μετὰ τὰς πνευματικὰς ἐν Θεῷ ἀναβάσεις, ὅτε ζῶντων ἀκόμ, ἐφρόντισαμ διὰ μέσον ἐπιστολῶν τὴν πνευματικὴν ὠφέλειαν τῇ Νησιῶν, Κρήτης δηλαδὴ, καὶ ἄλλων, φοβόμενοι πάντα μὴ διζάσῃ τιμὰς εἰς τὰ τῆς Πίστεως δόγματα, καὶ γένην προδότης τῆς δόσεβειας. ὅτε τέλος, ἀπὸ Θεοῦ Ἀγγελοῦ ἐδιδάχθησαμ τὸ τέλος τῆς ζωῆς τῶν. Δὲν ἠθέλησαμ ὁμῶς μὴ τὸ φανερώσωμ εἰς ἄλλον τιμὰ ἀπὸ τοὺς ἀκολούθους τῶν, διὰ μὴ μὴ δράμην πολλοί, ὅτε κάμουρ θόρυβον εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνταφιασμῶν. Τοιαύτην προμήθειαν ἔκαμαμ, ἀποφύγουσιν τὴν ματαίαν δόξαν τῆς Κόσμου. Ἐπειδὴ λοιπὸν Ἀποστολικῶς διηγωνίσασαμ τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, τὸν δρόμον τετελέκασι, τὴν πίσιν τετηρήκασι, ἐκαρτερῶσαμ ἀκολούθως καὶ περιέμεναμ τὸν ἔσχατον

φανον τῆς δικαιοσύνης. Ὁ δὲ ἀπλώμεν τὸν πόδα-
 των καὶ ἀνατολὰς πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔστιν ἵσχυς
 τὰ κορμιά των ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ ξυλοκρέββαται μερι-
 κῶς, καὶ εἰπόντας μετ' ὀλίγου τοῦ, Κύριε εἰς χείρας
 σου παρατιθέμεθα τὰ ἡμέτερα πρῶματα, ἐτελεύτησαν
 Θεαρέτως, πλὴν ὅχι ἔοι δύο εἰς μίαν ἡμέραν, ἀλλὰ
 πρῶτον μὲν ὅσας, ἔπειτα εἰς ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον
 καὶ ὁ ἄλλος, μουθετοῦντων καὶ εἰς τὴν ὥραν τῆς θανά-
 τος των τοὺς παρόντας, ὅσους εἶχαν δηλαδὴ μαθηταίς, ὅτι
 προλέγουσιν των πολλὰ συμβεβηκότα με πατρικαῖς πα-
 ραγγελίαις, καὶ με τοὺς τελευταίους ἀσπασμούς ὁ ὕψιστος.
 Βέβαια με δίκαιον τρόπον ἡμπορεῖ τιμὰς μὴ τὰς παρα-
 βάλλει με τοὺς πρώτους Πατέρας, καὶ Πατριάρχας, ἔ
 προφήτας, ὁ ἄποστολος, ἔ Μάρτυρας, ὅπου ἡγωνί-
 σθησαν, ὁ ἑκάκοπαθησαν διὰ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
 Ἐτάφησαν λοιπὸν ἀπὸ τοὺς μαθηταίς των, μετὰ ἰδία των
 μοραχικὰ φορέματα καὶ οὐκ ἔστιν ἡμεῖς εἰς τὸ αὐτὸ
 ἅγιον Σπήλαιον οἱ ἄλλοι τῶν ἑραμίων Θαλάμων. Καὶ
 ὕστερον ἀπὸ συχρὸν καιρὸν ὁ ὁσίος Εὐφροσύνη, διὰ τὴν
 ἔσως ὁμομάσθην ἐκείνην ἢ ὁδοκίμος Κόρη, ὅπου εἶπαμεν
 ἄνωθεν, ἡ ὁποῖα ἔγειμεν τελεία εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἀρε-
 τῶν, ὡσαύτῃ καὶ καθεστὴν ἄλλῃ Ἀγία ἀπὸ ταῖς παλαιαῖς,
 ἔ ταῖς μέαις, καὶ ἡξιώθη μὴ λάβῃ ἔ προφητικὸν χά-
 ρισμα πλυσίως παρὰ Θεοῦ, ὁ ποιῶσα θαύματα ἀξιολο-
 γα, διεπέρασε πρὸς τὰς ἑραμίας μομας, παραιτημένη
 τὸν μάταιον Κόσμον. Καὶ ἐτάφη καὶ αὐτὴ ἡ μακαρία
 εἰς τὸν ὁμοιον τρόπον, ὅπως ἐτάφησαν ὁ οἱ Θεοὶ Πα-
 τέρων, μετὰ τὰ παλαιόρασάτης. Ἡ μὲν ὅν ζῶν τῶν Ἀ-
 γίων ἔ τῆς Οἰκίας ἔσως ἔχει, ὁ ἔλαβεν δεξιὸν τὸ τέ-
 λος παρὰ Θεοῦ, ὁ ἄξιον τῆς πίστεως, ὁ τῶν κόπων,
 ὅπου

ὅπου ἔκαμα εἰς μακρὸν χρόνον δρόμον. Οὐ μόνον δὲ
 εἰς τὴν ζώον των οἱ Ἀγιοὶ ἦσαν θαυμάσιοι, ἀλλὰ ὁ
 μετὰ θαύματος ἔδειξαν εἰς τὸν κόσμον βρῦσιν θαυμά-
 των, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ τὰ λειψάνων των τὰ ἅγια, πάν-
 τα ὄντα μὲν μία ἄφθοτος ὁδοῖα, ὁ ἔκπρως ἀσύγκρι-
 τος, ὁ κατ' ἐκάστην ἡμέραν τόσα θαύματα ἐγίνονταν
 εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅπου, ἔτε μὴ τὰ γράψῃ τι-
 μὰς εἶναι ὁκόλον, ἔτε μὴ διαφυλάττωται εἰς ἐρῶ-
 μισιν εἶναι δυνατὸν. Ὑστερον ὅμως ἀπὸ πολὺν και-
 ρὸν συμβῆν μεγάλη μεταβολὴ εἰς τὰ πράγματα, καὶ
 τοποῦς τῆς Θράκης, ἔ Μακεδονίας, ἔ τῆς Ἑλλάδος
 ὅλης, ἅμα δὲ ὁ τῆς Πελοποννήσου, ὁ τότε ἔλαβεν
 μεταβολὴν ὁ τὸ Μοραζήριον τοῦτο τῆς Σπηλαίας, ἔ
 μετεκομίσθησαν καὶ ταῦτα τῶν Ἀγίων τὰ λείψανα,
 καὶ θαύματα πολλὰ ἐγίνονταν τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ
 ἀπὸ τοὺς ἁγίους, ὁ ἀπὸ τῆς Θεῆς Εἰκόνα τῆς Θεο-
 τόκῃ, ἡ ὁποῖα διὰ μέσον φρικτῶν θαυμάτων, ἔμει-
 νεν πάντα ἀμετασάλλυτος ἀπὸ τὸ ἅγιον Σπήλαιον,
 ἔ τὸν τόπον ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον δὲ ἀρχῆς τῆς εἰ-
 χας καταθέσθῃ οἱ Ἀγιοὶ. Μετὰ δὲ χρόνους ἐξήκοιτα ὁ-
 δὸν, ὅσους δηλαδὴ ἐκράτησεν ἡ μεταβολὴ τῆς Ἑλλάδος,
 βασιλεύοντος τῶν Παλαιολόγων τὸ Γένος, ἡλθε πάλιν
 ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν προτέρα της κατάστασιν, ὁ τότε ἐκ-
 τίσθησαν αἱ δύο χώραις, ὅπου κατ' ὅσον θέλομεν ἀνα-
 φέρῃ κατὰ τὸ βουρὸν, ὅπου ἀπὸ τοὺς ἐμπορίαις ὁμομά-
 ζεται Χελμός, εἰς τὸ μέσον των παλαιῶν Πατρῶν,
 ὁ τῆς Κορίνθου. Καὶ πρὸς μὲν τὰ μέρη τὰ Ἀνα-
 τολικά εἶναι ὁ Ταρσός, πρὸς δὲ τὰ πρὸς δύσιν τὰ Κα-
 λάβρυτα. Ἀπὸ τῆς χώρας γὰρ ταύτης των Καλα-
 βρυτῶν περιπατῶντας πρὸς τὴν θάλασσαν κατὰ τὸ
 Βόρειον

Βόρειον μέρος διὰ μέσον τῆς γλυκυτάτου ρεύματος, τῆς ποταμοῦ δηλαδὴ τῶν Καλαβρύτων, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὠμόμασαν ὧς τὴν χώραν Καλάβρυτα, ὑπαγε ὀλίγον ἔμπροσθεν, ξέμε ἀγαπητὴ, ἡ Θέλεις ἰδὴ τὴν καιρὴν πόλιν ἐπέστη, τὸ ταμεῖον τῆς Δίσεβείας, τὴν σωρὸν τῶν ἀγαθῶν, τὴν θαλάσσαν τῶν θαυματῶν, τὸν ρέον Παράδεισον, τὴν Βηθλεὲμ τὴν δαυτέραν, τὸ ἀγίωτατον δηλαδὴ Σπήλαιον, ὅπου δίδρυσκεται κατὰ τὸ ὅρος τοῦ Χελμοῦ πρὸς δυσμὰς, ἀπὸ τὸ ὁποῖον Σπήλαιον ἀπέτειλον ἡ Αἰπαράθερος Μήτηρ τῆς δικαιοσύνης Ἡλίας, ἡ Θεόφυλος Μαριάμ. Εἰς τοῦτο κατακέιττονται ὡς περ ἀστέρων ἀκοίμητοι, τὰ τῶν Ἀγίων ἱερὰ ὧς ἄφθαρτα λείψανα, ὅπου μὲ τῆς Δίσεβείας τὸ φῶς λάμπει εἰς τὴν Κόσμου τὰ πέρατα, ὧς μὲ τῆς μοερὰς τῶν θαυμάτων ἀκτῖνας λαμπρύνει ὅλας ἐκείνας, ὅπου τοὺς ἐπικαλεῖται μετ' Δίσεβείας εἰς ταῖς ἀνάγκαις των, μὲ χάριτος ἐτοιμότητα. Χάριτι μὲν ἔμ τῆς Θεοτόκου, ὧς τῶν ῥηθέντων Ἀγίων ὧς τὸ ἱερὸν τοῦτο Σπήλαιον μετεσκόβεται, ὧς ἔγαμε Μορσῆσιον, ἡ ἐκαλλωπίασθαι μὲ καλῆτερα οἰκοδομήματα διὰ μέσον τῆς Δίσεβείας, ἡ γεμναύτητος τοῦ ῥυμ Βασιλεύοντος Ἀνδρομίκου, ὡς καθὼς ὧς εἰς τοὺς Οἴους ἐκείνας προαπεκαλύφθη, σχεδὸν τριακοσίαις χρόνους τὸ πρότερον, ἢ ἡ περιουσιότερας. ἡ ὅσα ἀξιοθέατα ἔργα ἀνηγέρθησαν εἰς τὸ ἅγιον τοῦτο Σπήλαιον, ἔγειραν ἀπὸ τοὺς Βασιλεῖς τῶν Ῥωμαίων κατὰ τοὺς χρόνους τῆς βασιλείας των. Τὸ δὲ ὄχημα τοῦ αὐτοῦ Μορσῆσιον εἶναι ταῦτον. Οἱ μὲν Ναὸς εἶναι σύμμετρος, ὧς καλῶτατος. Δὲν εἶναι ὅμως εἰς τὸ μέσον τῆς Σπηλαίας, ἀλλὰ πλεον σιμὰ εἰς τὸ ῥότιον μέρος, ἐκεῖ ὅπου δίδρυσθη ἡ ἀγία Εὐκὼν, ἡ ἔχει ὧς Πρόμακον, τὸν ἀπλῶς λεγόμενον

μεριον μάρθνα, ἰσόμετρον τῆς Ναῦ. καὶ εἰς μὲν τὸ ὀριστερόν μέρος ἐμβαίοντες μέσα, εἶναι τὸ Κοιμητήριον κατὰ τὴν πύξιν τῆς Ναῦ, εἰς δὲ τὸ δεξιὸν μέρος, ἐκεῖ ὅπῃ πρῶτα ἦτον καμωμένον τὸ Καλύβιον τῆς Οἴας, εἶναι ἕτερος Ναὸς μικρὸς μεδύο Βήματα, εἰς τὸν ὁποῖον κατοικῶμεν τὴν σήμερον, δηλοῦντι κατὰ τὸ ζῆν ἡμεῖς οἱ ἐλάχιστοι, ὧς τε Ἡσαίας, ἡ Σωφρόνιος οἱ Ῥακενδῖται καὶ Ἐρημίται. Καὶ τὸ μὲν εἶναι βῆμα ἀπὸ πολὺν καιρὸν πρότερον ἦτον κλεισμένον, καὶ τινα δὲν τὸ ἡξόρως. Πλὴν διὰ κάποιαν χρείαν, εἰς καιρὸν ὅπῃ ἡθελαμ μὰ κτίσιν τὸ εἰρημνίον καλλίον τῆς κατοικίας μας, ἔσονται ὧς μὰ ἔκρυσαν μὲ τὴν σφύραν τὸν τοῖχον, ἀμείχθη τὸ δαυτέρον Βῆμα, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον δίδρυσθη ἱστορία τριμόρφου, ἡ Σταυροπνήγιον μὲ εἶναι σημεῖον τοῦτον. Ἰησοῦς ἡ Χριστὸς, καὶ ἔγραφε ἡ τὰ κάτωθεν:

„ Σταυροπνήγιον τῆς ἀμάρτιας ἡμετέρας, ἡ μετανομήν,

„ σθένος θεῖου Ναοῦ, ἐπ' ὀνόματι τῆς ἡμῶν Ἀγίων Πα-

„ τρὸς ἡμῶν Ἀρχιεράρχου, ἡ θαυματουργοῦ Νικο-

„ λὰς, ἡμῶν τῆς μορῆς σπηλαίας τῆς Γαλατῶν. Πα-

„ ρὰ Ἰωσήφ Ἱερομονάχου Καθηγουμένου, ὧς Ἀρχι-

„ μαδρίτου τῆς αὐτῆς Μορῆς, Ἀγισθὲν παρα τῆς

„ Ἱερωτάτου Ἐπισκόπου Κερνίτζης, Ἰωάννου. Τοῦτο

τὸ Σταυροπνηγιακὸν οἰκοδόμημα ἐλέγετον πρῶτα, ὡς καὶ τὴν σήμερον, τῆς ἀγίων καλλιπῶν μαρτύρων Θεοδώρων, καὶ τῶν Οἴων Πατέρων. Εἰς δὲ τὸ δεξιὸν μέρος τῆς μέσου Ναῦ εἶναι ἡ ἀμίμητος Εὐκὼν τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴπομεν, ξέμον θεάμα, καὶ οἱ προσκυνητοὶ τὰ φοιτῶν ἀγίων Πατέρων. Οἱ μὲν εἶναι ἔχει τοὺς δύο μακαρίους ἀδελφούς, Συμεῶνα, καὶ Θεόδωρον, καὶ ὁ ἄλλος ἔχει τὴν ἀγίαν Εὐφροσύνην. Ἰερὸν ἀπὸ ὅλου

D

τὸ οἰκοδόμημα τῆς Ναῦ, εἶμαι κατωμέμενα τὰ κελλία, ὡς
 ὁπωπία καὶ τὴν ῥίχον, ἥγην μὲ μίαν σειράν ἴσας ὅλα,
 ὡς τριώροφα, ἥγην τριπάτα, ὅπως ἀρχίζον ἀπὸ τοῦ μέ-
 ρους τοῦ μότεριου, ὡς ἐξαπλώμενται κατὰ σειράν ὡς τὸ βό-
 ρειον. Τόσον ἡμπορεῖ τιμας μὰ εἶπῃ διὰ τὰ οἰκοδομήμα-
 τα τῆς Μοῦνης, ὡς διὰ τὸν βίον καὶ πολιτείαν τῶν ἁγίων
 Πατέρων Συμεῶν καὶ Θεοδώρου, καὶ τῆς ὁσίας Εὐφρο-
 σύνης, ἐπειδὴ καὶ εἰς ἄλλον βιβλιάριον, ὅπου ἦτομ πρό-
 τερον συγγραμμένον, σχεδὸν τὰ ὅμοια διδρίσκονται, ὅ-
 πως ἐδινύνημεν καὶ ἡμεῖς, διὰ τοὺς Πατέρας, ὡς τὴν
 Ὀσίαν, καὶ τὴν ὕψωσιν τῆς εἰκόμος εἰς τὸ σπήλαιον.
 Ἄλλο ξεχωρισμένον δὲν εἶμαι ἐκεῖ, παρὰ μόνον, πῶς
 τὰς ἐπιστολάς, ὅπως οἱ Ὀσίοι ἐξελαβὼν εἰς τὸν Πάπα
 τῆς Ῥώμης ἀπὸ μέρους τῆς Πατριάρχης τῆς Ἱερουσαλὴμ,
 μὰ ἔγραψα διὰ τὴν τότε εἰκομένην, ὡς πῶς ἀπὸ
 τοῦ ὅρος, ὅπως εἶπομεν τοῦ Χελμοῦ, μὰ τρέχον ὅκτω
 ποταμοί, ὡς μὴ σμίγῃ μετὰ τὸν Ἀλφειὸν, ἥγην τὸν Ῥο-
 φέα, ὡς μὰ γεμῇ ὡς ὁψάριον. ὡς πῶς ὁ Ἀλφειὸς, κα-
 τὰ τὰς μαρτυρίας πολλῶν μαρτύρων, διὰ θαλάσσης μὰ κα-
 ταμτῶν εἰς τὴν Σικελίαν. Ἡ ὁποῖα φήμιν, καὶ τε ἀληθῆς,
 καὶ τε ψευδὴς ἔδωκεν βέβαια ὕλην μυθολογίας εἰς τοὺς
 ποιητάς, μὰ πλάσῃ ἔρωτα τῆς Ἀλφειῶς τῆς ποταμοῦ, ὡς
 τῆς Ἀρεθούσης, ὡς φαίνεται εἰς τὴν Ἀμυθολογίαν τῶν
 ἐπιγραμμάτων εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον. Εἰς ποταμὸς.
 Καὶ πῶς ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων ἔγινεν
 εἰς ταῖς εἰκοσιεπτά τοῦ Ἀπριλίου μηνός. Ἄλλὰ ταῖς τῆς
 Μηνός σου πρεσβείαις, καὶ τῶν Ἀγίων ἐλέησον ἡμᾶς,
 Χριστέ ὁ Θεὸς ἀμήν:~

ΔΙΑ.

ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ
 ΠΑΤΕΡΩΝ
 ΣΙΜΕΩΝ, ΚΑΙ ΚΑΙ ΘΕΟ-
 ΔΩΡΟΥ,

ΤΩΝ ΚΤΗΤΩΡΩΝ, ΚΑΙ ΑΡΧΗΓΩΝ ΤΗΣ
 ΣΕΒΑΣΜΙΑΣ ΜΟΝΗΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ, ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ
 ΣΠΗΛΑΙΟΥ,

Ὁποῦ διδρίσκεται εἰς τὴν Πελοπόννησον κατὰ τὸ
 ὅρος τὸ ὁμομαζόμενον Χελμός, πλησίον τῆς
 πόλεως τῶν Καλαβρύτων:~

Εὐχαριστοῦμεν, ὦ Χριστέ βασιλεῦ αἰώ-
 νων, ὡς ὑπεραιώμεν, αἰτία καιουργικῆ, ὡς
 τελεσιουργικῆ καὶ πρᾶγματος ὡς ῥοήμα-
 τος, ὅτι ἡθέλησεν μὰ συσταθῆ, ὡς μὰ κα-
 τασκύβασθῃ ἐπὶ τὴν ἱερὰ Μοῦνη, διὰ μέσον
 ἡμῶν τῶν πτωχῶν, ὡς ἀσθενῶν σου δάλων, εἰς δόξαν
 τοῦ Παμεντίμου ὡς μεγαλοπρεπὲς σου ὁρόματος, εἰς κα-
 τοικητήριον τῆς χάριτος τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεομήτορος,
 ὅπου σὲ ἐγέμνησεν ἔξω ἀπὸ καθεμῆν, ὡς λόγον ἀνθρώ-
 πινον, εἰς γυμνασίον τῶν ἀσκητῶν ἐκείνων, ὅπου
 σὲ λατρεύει, ὡς δάλων τῆς αὐτῆς Θεοτόκου, ὅπου ἀ-
 γαπῶν τὴν ἀρετὴν, ὡς τὴν ἐαυτῶν σωτηρίαν μὲ καθε
 ἐπι-

D 2

ἐπιμέλειαν. Θέλημα εἶναι ἐποῦτο τῆς ἀχράμτου σου Μη-
 τρός τῆς Σπηλαιώτισσας. Σ' διὰ τοιαύτην αἰτίαν δια-
 τάσσομεν μὰ γίρεται κατ' ἐκάστην ἡμέραν εἰς τὴν ἀγίαν
 Μορὴν ἐπούτην κατὰ δοξολογία, μετὰ τὴν ἀρμόζουσαν
 προσοχὴν Σ' ἀποδὴν, ἐδύλαβειαν, χωρὶς μὰ λείψῃ πο-
 τέ. Παραγγέλλομεν ἀκόμι, μὰ γίρεται ἀγρυπρία εἰς
 κατὰ Κυριακὴν, ἐ εἰς ταῖς ἐπίσημας ἑορταῖς, Σ' εἰς
 ὅλαις ἐκείραις τῆς Παράγρου Σ' Θεομήτορος, ὅμως ἡ
 θεία, ἐ αἰαίμακτος Θυσία μὰ γίρεται κατὰ ἐβδομάδα,
 χωρὶς μὰ λείψῃ ποτέ τὸ Σάββατον, ἢ τὴν Κυριακὴν.
 ἀκόμι Σ' εἰς ταῖς ἐπίλοιπαις ἡμέραις αὐτῆς ἡθελε τύχη ἑορ-
 τὴν Δεσποτικὴν, ἢ Δεσπορικὴν, δηλαδὴ τῆς Θεοτόκου, ἢ
 τινὸς τῶν ἐπισήμων Ἀγίων. Σ' ἐπειδὴ ἐσημειώσαμεν
 σὺν Θεῷ τὴν διαταγὴν, ἐ ὑποτύπωσιν τῶν ἄλλων κε-
 φαλαίων, πρέπον εἶναι μὰ διατάξωμεν ὀλίγα ἐ διὰ τὴν
 ἐλδυσθερίαν τῆς μορῆς ταύτης τοῦ ἀγίου Σπηλαίου. Θέ-
 λομεν λοιπὸν, Σ' παρακαλῶμεν μὰ εἶναι αὐτοκυριό-
 τος, ἀδέσποτος, αὐτεξέστος, Σ' ἀκαταδύλωτος, ἐ παμ-
 τελεύθερος ἀπὸ κατὰ Αὐθεντικὰ πρόσωπα, Σ' ἀπὸ
 Μητροπολίτας, Ἐπισκόπους Ἀρχιεπισκόπους, Ἡγε-
 μέρους, ἐ ἄλλους ἀνθρώπους ἕως τὸ τέλος τοῦ Κόσμου.
 ἐ ἀγκαλὰ ἀρκετὰ εἶναι τὰ ἄλλα ὑπομνήματα, ὅπῃ ἐχα-
 μεν δοσμένα διὰ τέτοιαν ὑπόθεσιν εἰς τὴν Μορὴν ταύ-
 την, ὅμως ὥσαμ' κτήτορῶν παραμικροὶ διατάσσομεν Σ'
 τὴν ἐμτολήν ἐπούτην, Σ' ὅποιος ἡθελεμ πολμήσῃ εἰς τρό-
 πον τινὰ μὰ ἀφστήσῃ ἐποῦτα, ὅπου ἔπαμεν, κατὰ ὅλου,
 ἢ κατὰ μέρος, ἢ μὰ τὰ μεταβάλλῃ, εἰς τὸν τοῖστον ἀν-
 θρώπου δίδομεν τὸ ἀνάθεμα, ὑποβάλλομεν τὸν εἰς ταῖς
 βαρύτεραις, Σ' μεγαλήτεραις κατάραις, δυχόμενοι Σ'
 παρακαλῶμεν κατὰ τῆς κεφαλῆς του κατὰ συμφωρὰν
 θεήλα-

θεήλατον, Σ' θυμὸν, Σ' ὀργὴν, Σ' θλίψιν, ἀποσολὴν
 δι' ἀγγέλων πομπῶν, ὡς λέγει ὁ μέγας Δαβίδ. μὰ Δέ-
 σποτα φιλαμ' θρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐσὺ ὅπου ἀ-
 ποτελεῖς τὰ μεγάλα ποίμνια ἐ τὰ μικρά, ἐ τὰ με-
 γαλύεις διὰ μέσον τῆς χάριτός σου. Ὅποιος ἀπὸ ὅλους
 ἡθελεμ δοκιμάσῃ ὅπως δὴποτε μὰ ἐμαρτιωθῇ εἰς πα-
 ραμικρὸν τίποτε ἀπὸ ἐκείνα, ὅπου διετυπώθησαν ἀπὸ
 λόγουμας, ἢ μὰ καταδύλωσιν εἰς ἄλλον τινὰ τὴν ἱεράν
 Μορὴν ἐτάτην, ὅπῃ διατάξαμεν μὰ μέμῃ παμ' ἀδύλω-
 τος, Σ' ἀδέσποτος, Σ' παμτελὴς αὐτεξέστος, ἢ αὐτὸς μὰ
 τὴν ὑποτάξιν εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἢ μὰ καμὲν καμ' ἔργον
 ἐφύρεμα μὰ κόψῃ, ἢ μὰ ὀλιγοδύσῃ τὴν ἐλδυσθερίαν
 τῆς εἰς τρόπον τινὰ ἢ ἀφορμὴν, καὶ Μητροπολίτης,
 καὶ Ἐπίσκοπος, καὶ δίκαιος ὅποιος ἡθελεν τύχη κατὰ
 καιρὸν, καὶ Ἀρχιεπισκόπος, ἢ Μοναχοὺς προεσῶς,
 καὶ ἄλλος τις ἀπὸ τὰ Ἐκκλησιαστικά, ἢ τὰ Ἀρχοντι-
 κα πρόσωπα, ἢ ἀπὸ ἐκείνους, ὅπου εἶναι εἰς τὰ Κα-
 λάβρυτα, ἢ ἄλλος ὅποιος τύχη, παρακινημένος ἀπὸ σα-
 τανικὴν πείραξιν, ὁ τοῖστος ἀνθρώπος ὅποιος Σ' αὐτῷ
 εἶναι, αὐτῷ εἶναι ἑμοχὸς τῆς ἀχράμτου σου Σώματος, ἐ τοῦ
 τιμίου σου Αἵματος, Σ' ὅχι μόνον μὰ ἀποξενωθῇ ἀπὸ
 τὴν μερίδα σου, Χριστέ βασιλεῦ, ἀλλὰ μὰ γέμῃ Σ' κλη-
 ρομόμος τῆς κατάραις τῶν Ἀγίων τριακοσίων δέκα ἐ ὀκ-
 τὼ θεοφόρων Πατέρων, ἐ συγκληρὸς αὐτῶν τῶν προδό-
 του Ἰῆδα, ἐ συγκοινωτὸς ἐ συμαρτίμους μετ' ἐκείνους,
 ὅπου ἐφώμαξεν, ἄρον, ἄρον, γαύρωσον αὐτὸν. Μετ'
 ὁμοίον τρόπον καταρώμεσθαι καὶ ὅποιον ἄλλον ἀπὸ
 τοὺς μοναχὰς τῆς Μορῆς ἐπούτης τῆς ἐδικῆς σου Σπη-
 λαίου, ὅπῃ ἡθελεμ παραβῇ ἀπὸ ὅσα ἀνώτερον εἶπο-
 μεν. Εἰς τέτοιον τρόπον τὸ λοιπὸν τὰ διατάσσομεν ἐτά-
 τα, ἐ

ἔ διατυπώομεν, ὅτι μὰ εἶμαι ἐλδύθερον πάντοτε ἀπὸ
τὰ χέρια τόσοι τῶν Ἀρχιερέων, ὅσοι ἔ τῶν Ἀρχόν-
των. Διὰ τοῦτο ἔ τὸ παρόνμας γράμμα ὑπεγράφη μὲ τὴν
αὐτόχειρόν μας ὑπογραφὴν, Ὡς ἐδόθη εἰς τοὺς μοναχὰς
εἰς ἀσφάλειαν.

Οἱ δὲ τελεῖς, Ὡς ἀδελφοί, ἔτι δὲ Ὡς Ἱερεῖς, Συμεῶν,
Ὡς Θεόδωρος:~

ΦΩΤΟ-

ΦΩΤΟΦΟΡΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ,

ΠΟΙΗΜΑ ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ
ΣΤΟΥΔΑΙΤΟΥ,

Οὐ ἡ ἀκροστιχὴς: Φωτὸς δοχεῖον, φωτισὸν με, φω-
τισὸν Ἀμὴν: Ὡς δὲ ἁ. ἡχος δ. Θαλάσσης
τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Φωτί με τῷ πρεσβειῶ σου φωτισὸν, Θεογεννή-
τρια, ἡ γενομένη μήτηρ τῆς φωτὸς, τῆς ἀδύτης πα-
μάχραυτε, Ὡς φωτισμὸν μοι γνώσεως, παρασχεθῆναι
καθικέλευσον.

Ὡς οὕτω φωτεινῆς, παμάχραυτε Θεογεννήτρια,
φωτιστικαῖς, πρεσβείαις σε ἀγνή, σκοτιωθέντα με φω-
τισὸν, καὶ τῆς φωτὸς βαδίζου με πὰς θείας τρεῖς κα-
ταξίωσον.

Τὴν μύκτα τῷ λογισμῶν με φωτισὸν φωτίσαι πά-
μάγμε, καὶ τὴν ψυχῶν με πύλη τῆς φωτὸς, φω-
τοφόρον ἀπέργασαι, ἵνα τὸ φῶς θεάσωμαι τῆς φωτο-
δόξης ἔ Οὐ ἡμῶν.

Ὡς μίχλω τὴν τῷ παθῶν ἀπέλασον, τὸ φῶς ἡτέ-
ξασα Θεογεννήτορ μόνη ἡ φωτὸς προφανῶς ὑπερλάμ-
πασα ἡλιακῶς παμάχραυτε, φωτοκύντορ παμτὸλό-
γητε:~

Ὡς δὲ γ. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Συγχώρησιν δέξαι τῷ, φωτιστικῶν σε πρεσβειῶν ἁ-
Ε
λαμ-

χραγτε, ἡ συμπαθῶς δίδωμοι, φῶς τὸ ἐκ φωτὸς ἡκυή-
σασα.~

Διαμίαμ σκοταρῶν τῇ φωτοφόρῳσιν ἀνυγῇ φωτίσιν.
σύ γὰρ φρικτῶς τέτοκας τῇ Πατρὸς ἀγνὴ τὸ ἀπαύ-
γασμα.~

Οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς ἀμαρτωλότερος ἐμοῦ Πάναγμε.
Οὐδεν βοῶ, φωτίσιν, πύλιν τῇ φωτὸς τῶν καρ-
διάμ μας.~

Χωρίον φωταίδες τῆς ὑπερφώτης ἀληθῶς φύσεως
φῶς θεῖον ἀχραγτε, καὶ φωτὸς ἀκτίμα παρὰσχ-
μοι.~

Ωδὴ δ'. Ε' παρθέματα σὲ ἰδοῦσα.

Εἰς μετόπιστάς μας, παμὰγμε φωτοτόκε, ταῖς ἡδο-
μαῖς ῥερούπωμαι, τῆς δικαιοσύνης ἡλίου τεκοῦσα Χρῆ,
φωτίσιν μὴν φωτίσιν τῶν ἀμαρτωλῶν καρδιαίμας.

Γαφῆον Σύ παμύμνητε φωτοτόκε, φωτιστικὸν ὑπάρ-
χουσα, φωτίσιν τὸν μουῦμα, λόγος φωτοφῶρε
σκληρὴ, καὶ ῥύσαι τῇ σκοτίας μας. ἐν φωτὶ αὐτῶν σκη-
νῶσά μας.

Ολοτρόπως τῇ κακίᾳ κατεδουλώθην. ἀλλ' ὦ
Σοὶ προσφύγω μὴν ὁ ἐσκοτισμὸς. φωτίσιν με πύλιν
φωτὸς, καὶ ῥύσαι γεέμνης μας, καὶ φωτὸς αὐτῶν ἐμ-
πλησοῦν.

Νομοθέτῳ ἡ τεκοῦσα καὶ φωτοδότῳ, τῶν χα-
λεπῶν ἀπέλασιν σκοτίαμ μοός μας, Σὲ τῇ πρεσ-
βειῶν τῷ φωτὶ, καὶ φωτίσιν δέομαι, τὸν ἐσκοτισμέ-
μον ὁλόφωτε.~

Ωδὴ ε'. Σύ Κεῖμα φῶς.

Φῶς σύ τὸ ἐκ φωτὸς ὑπὲρ λόγον κυήσασα, φῶς δι-
δου-

δουμοι ἐπιστρέφον ἐκ ζωφώδους ἀγνοίας τὸν πίσει ἀμύ-
μουῦτα σε.

Ὡς οὔσα Χερσβίμ Σερσφίμ ὑπερτέρατε, παμὰ-
χραγτε Θεέ, τῶν ψυχλῶν φωτίσιν, φωτοκῦντορ
φωτίσιν.

Τίς διώταται μοῦμα τῇ φωτὸς σε τὸ ἄρρητον, ὑπέρ-
φωτε Θεέ; τῆς τριᾶδος τὸν ἕνα, φρικτῶς γὰρ Σύ
γεγέμνηκας.

Ἰσότημον Πατρὶ τὸν Υἱόν, καὶ τῷ Πρὶ, παμὰ-
χραγτε φωτοδότῳ ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, φωτίμας τῇ
φωτίσιν.~

Ωδὴ ς'. Οὐσωσοι με φωνῆς.

Στόμαμον τὸ ῥυπαρὸν φωτίσιν Θεούμμε, καθα-
ρωτέρα ὡς οὔσα, τῇ φωτὸς καθάρισιν, ἵμα μέλπω
τῇ τῶν φωτῶν μὴν Πατρὸς καθαρῶς τὸ ἀπαύγασμα.

Θίκτηρον ὡς συμπαθῆς, ἐμὲ τὸν ἀκάθαρτον, φω-
τειμότερα ὡς ἔσα, τῇ φωτὸς Παρθέμε τῇ ὁρωμέ-
μας, καὶ φωτὸς μας τῶν καρδιάμ, ἐμθεῖς μὴν πλήρω-
σοῦν.

Νόσεις φωτιστικαῖς Παρθέμε ὁδήγησον τὸν σκο-
τιωθέντα ἀθλίως, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον τῇ Τίῃ
σε, καὶ τὸν λύχμον τῆς ψυχῆς μας σβεσθέντα ὑπά-
μασον.

Μόμωσε τιμωτέραν ἔγνων μὴν παμὰγμε τῶν Χε-
ρσβίμ, ὡς τεκοῦσα, τῇ φωτὸς τὸν πρῦταμ Θεέ.
ὁρ δυνάπει, πρὸς τὸ φῶς με σκληρῶσαι τὸ ἄδυτον.

Κορτάκιον, ἡχος β'. Προσάσια τῶν Χρησιμῶν.

Ωδὴ ζ'. Ε' τῇ καμίνῳ Ἀβρα.

Ε' γὰρ Παρθέμε, ταῖς ἀνομίαις ὑπερβέβηκα παμ-
τας, τῇ πρὸ νόμου παμὰγμε ἀληθῶς, καὶ ἐν νόμῳ,

ἡκυήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, φωτεινῆς μετέλκῃ μὴ
φώτισον.

Φθαρῆται κόσμος ἀναικίρως Μητροπαρόθεν κό-
ρη, ἡ τεκοῦσα φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα
αἶψα. διὸ μὴ φώτισον τῆς ψυχῆς μου τὰ ὄμματα,
δέουαι.

Ὁραιοπάτω Κυριοτόκε, καὶ ὁλόφωτον μὴ μὲς τὴν
ψυχὴν ἀπέρχασαι, ἡ φρικτὸς τῆ Παφὸς ἀποκνή-
σασα. Σὺ τὸ ἀπαύγασμα, ὅ φωτὸς αἰδὶς με ἐμπλησον.

Τὴν σωτηριωδὴν τὴν ψυχικὴν Παρθένε θεράπευ-
σον, πύλην τῆ φωτὸς, καὶ δίδου μοι πρὸς τὸ φῶς τῆ
γίγνῃ τὰς πορείας ποιῆσαι πάντοτε, ἵνα βλέπω τὸ
φῶς τὸ ἀμέσπερον.

Ὁδὴ ἡ Χείρας ἐκτετάσας Δαμιῆλ.

Γῶσα τὸ φῶς τῶν πρεσβειῶν, ἡ φῶς κινήσασα βρο-
τῶν τὸ ἀρρητον, καὶ τὰς αἰδήσεις με ἄχραυτε τῆς ψυ-
χῆς καταφωτίζουσα, καὶ τῆς ἀγνοίας τὸ δεινὸν σκότος
δαίρῃ, ἵνα κράζω, φωτοκῆτορ, χαῖρε παμάμωμε.

Σκότος τῶν παθῶν με φωταῖν φωτὸς ὑπάρχουσα
μετέλκῃ πάραυτε, τῇ φωτοφόρῳ φώτισον ἱεσίᾳ
Μητροπαρόθεν, καὶ φωταγωγῇ τὸν μέν, ἵνα σω-
ζόμενος, ἀνικράζω, φωτοκῆτορ, χαῖρε παμάμωμε.

Ὁλβιος, καὶ πλήρης φωτισμὸς ἡ σὴ Παράχραυτε
πρεσβεία πέφυκε, φωτὸς πηγὴν ἀέμματος, καὶ φωτὸς
κατοικητήριον, ἡ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν καταφωτίζου-
σα τῶν βοῶντων, φωτοκῆτορ, χαῖρε παμάμωμε.

Υἱός σοι ἐπάξιος εἰδὲς προσερχθήσεται δέσποιναν
παῖαν, σὺ γὰρ ὑπέρφωτε τέτοκας φωτοδότῳ ὑπὲρ
ἐμμοίαν καταφωτίζοντα ψυχὰς Χρὶ τὸν Κρὶ τῶν βοῶν-
των, φωτοκῆτορ, χαῖρε παμάχραυτε.

Ὁδὴ

Ὁδὴ ἡ Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἀχραυτε, φωτῶν με κόρη τῇ φωτοφόρῳ πρεσ-
βείᾳ φώτισον μοῖς με τὰς κόρας, ἡ τὰς αἰδήσεις πάσας
τῆ σώματος, ἵνα τὸ φῶς θεάσωμαι τῆ φωτοδότῃ Ὁ
ἡμῶν.

Μόμος ὑπερέβην Παρθένε, τῶν γηγενῶν πάσαν
τὴν φύσιν ἐν ταῖς ἀσωτίαις, ὅ φθῆναι κτηνῶν ἀλό-
γων ὡς ἀλογώτερος. ἀλλὰ φωτίμε δέομαι, τῶν πρεσ-
βειῶν με φωταγωγῇ.

Ἡμερὸν ὁ τάλας Παρθένε ὑπερβαλλόμενος, ἀλλὰ
σύ με φώτισον, ἡ ῥῦσαι τῆ σκότος τῆ αἰωρίας, καὶ
καθοδηγήσον πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀρρύετον, ὅ τὴν οὐσίαν
ἀπόλαυσιν.

Νόμος τὸ κεφάλαιον κόρη Σὺ, ὅ τὸ πλήρωμα τεκῶ-
σα, πλήρωσον φωτὸς τὴν ψυχὴν με, ὅ τὰς αἰδήσεις
πάσας με φώτισον, ἵνα τὸ φῶς θεάσωμαι τῆ φωτοδό-
τῃ, ὅ Θεὸς ἡμῶν.

Μη.

ΜΗΝΙ ΟΚΤΩΒΡΙΩ ΙΗΤΩΝ ΟΣΙΩΝ
ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ

Θ Ε Ο Λ W F O Y, C Y-
M E W H, K A I

ΕΤΦΡΟΣΥΝΗΣ.

Τῶν ἐν Πελοποννήσῳ τῶν ἱερῶν Σπηλαίων κειμένων.
Ἡ δὲ ἀρακομιδὴ αὐτῶν ἐστὶν ἐν τῇ κζ'. τῇ
ἀπριλίῳ. εἰσέλαι, τὸ μακάριος ἀνὴρ. εἰς
τὸ Κέεκέκρα, ἡχος α'.

Παμύφνημοι Μάρτυρες.

Ατέρες παμύφνημοι, ὑμᾶς τὸ Πρῶτον τὸ ἅγιον
θαυματουργίας ἀνέδειξε πηγὰς τῇ Πέλο-
πος, πάσας φικυρίας, τὰ βία, καὶ ζά-
λας τε, ὧς μύσους βυθίζουσας ἐκάσποτε, ὑ-
γείαν πᾶσαι δὲ, ἐκβλυζούσας, ἐγαλιώμη-
τε, τοῖς τελοῦσι τῶν τὸ μνημόσυμον.

Πατέρων παμόλβιοι, ὑμᾶς ὁ Κεῖς ἐπεμψεν ἐκ Θετ-
ταλῶν εἰς τὴν Πέλοπος, φρικτὸν εἰκόμισμα τῆς αὐτοῦ
τεκνίας, ἐν αἵτρῳ κρυπτόμενον δῖον, καὶ ἀμαρτύνει
τοῖς

τοῖς ἅπασιν, τραυῶς κηρύξαι δὲ, τὴν προσκυῶνσιν ὁρδό-
δοξον, μορφωμάτων τῶν θεῶν ὑπάρχουσαν.

Πατέρες παμόλβιοι, ὑμεῖς καλῶς ἐμεινῶσατε, ταῖς ἀ-
ρεταῖς ἀγαλλώμενοι Χρῆ, ὃν ἔτεκεν, ἡ Θεοκύντορ, ἐμ-
θέως ἀφραμύτων. διὸ ἐμετὰ θαύματος βλύζετε ὅ-
μων τῆς λάρνακος, ἐν σπηλαίῳ τὰ ἱάματα. ὅθεν πίσει
ὑμᾶς μὲν γεραίρομεν.

Ὅσα παμύφνημε, τὴν σὴν ψυχὴν ἀμβίβασας, ταῖς
ἀρεταῖς πρὸς τὸν ὕψιστον. διὸ ἐπέλαγος σὼν ἐκ τῶν λει-
ψαίων ὁρῶμεν χεόμενον, θαυμάτων κατ' ἡμέραν τοῖς
χρηζομένοις. αὐτὸν οὐκ πρέσβους, Εὐφροσύνην τὴν τιμῶ-
ντας σε, δῖον χάρις, ἐπὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἡχος, ἦ β'.

Δυσὸς πρώτῳ σύσκιος, ἐξωωρὶς ὁμότροπος. Συ-
μεῶν, καὶ Θεοδώρ, ὑμεῖς πρίδα μὲν ἔχετε τὴν ἁμῶν
Γλῆν, ἥς τὰ τέχνη ἐν ταῖς χερσὶ τῶν Οὐ ἐξωγράφη-
ται, πατέρα δὲ τὸν Θύ, παρ' ὃ γεγόματε, ἐπὶ πρὸς ὁμῶν
εὐφροσύνην. ἀδελφὸς δὲ, καὶ φίλος, τὰ τῶν Ἀγγέλων
μακάρια τάγματα, ὧς τὴν χορὴν πάντων τῶν Ἀγίων.
ἀλλ' ὅμως εἰδὲ τὴν ἀρετῆς ὑμῶν ἐργαστήριον, ἀγέρα-
τον κατελίπετε. τὸν γὰρ κατὰ τὴν Βηθλεὲμ ἐν σπηλαίῳ
ὧς ἀγνῆς τεχθέντος μεσάρδος, τιμῶντων τε ἐκ κυρύττον-
των, Σπήλαιον ὠκίσσατε, ἐπὶ θαῦμα τὸ τῇ ὑπὸ οὐρανῷ
ἀνεδείξατε. ἐν ᾧ πηγάζουσιν αἱ τοῖς Χριστοῦ μοῖς, πο-
ταμοὶ παρτοίων ἱαμάτων χαρίσματα. ἀλλ' ὧς παμόλβιοι,
σὺν τῇ ὁσίᾳ Εὐφροσύνῃ, πρεσβόλατε Χρῆ τῷ Θεῷ, δω-
ρηθῆναι τοῖς πόθῳ ἐορτάζουσιν τὴν παμῆδοξον ὑμῶν μνή-
μην, ἁφῆσιν ἀμαρτιῶν, ὧς μέγα ἔλεος.

Καὶ μὲν. Τίς μὴ μακαρίσειε. Σοφίας Σολομῶντος.

Δικαίῳ ψυχῇ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ ἐμὴ ἀψήτοι αὐ-
τῶν

τῶν βάρσαμος. ἔδοξαμ ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνή-
μαι. καὶ ἐλογίσθη κἀκώσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν. καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σωτήριμα. οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. καὶ γὰρ ἐν
ὄψει αὐτῶν ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθαρσείας
πλήρης. καὶ ὀλίγα παιδύθοντες, μεγάλα διεργετη-
θήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέραςεν αὐτοὺς, ἔδωκεν αὐτοῖς
ἀξίους ἑαυτοῦ. ὡς χρυσὸν ἐρχωμένῳ, ἔδοκίμασεν
αὐτοὺς. Ὡς ἐλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς.
Ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀνάλαμψαι. Ὡς σπι-
ρίτων ἐν καλῇ διαδραμῶνται. κρινέσιν ἔσθην, καὶ
κρατήσας λαῶν. Ἐβασιλεύσει αὐτῶν Κεῖς εἰς τὰς αἰῶ-
νας. οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, σωθήσονται ἀλήθειαν. Ὡς
οἱ πίστευοι ἐν ἀγάπῃ προσμενέσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις, καὶ
ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτῶν, ἔστι ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς
αὐτῶν:~

Σοφίας Σολομώντος Τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐν φθόσῃ τελειήσεται, ἐν ἀπάπαυσί ἔσται.
γῆρας γὰρ τίμιον, ἢ τὸ πολυχρόμιον, ἢ δὲ ἀριθμῷ ἐτῶν
μεμέρηται. πολὺ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώπου. Ἐν ηλικίᾳ γῆρας,
βίος ἀκηλίδωτος. Δύαρετος Θεὸς γερόμενος, ἡγαπήσθαι,
Ὡς ζῶν μεταξύ ἀμαρτωλῶν μετετέσθαι. ἠρπάγει, μὴ κα-
κία ἀλλὰ ξὺν σωέσιν αὐτῶν, ἡ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐ-
τοῦ. βασιλεία γὰρ φανερὰ ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ
ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλάξει μοῦν ἄκακον. τελειω-
θεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρὰς. ἀρετὴ γὰρ
ἢ Κεῖς ἡ ψυχὴ αὐτῶν. διὰ τὸ ἐπιδύσασθαι ἐκ μέσων πομ-
πίας. οἱ δὲ λαοὶ ἰδόμενοι, Ὡς μὴ μοῖσαι τῶν, μὴ δὲ θεί-
ων ἐπὶ διαμοίᾳ τὸ ποιῆσθαι. Ὅτι χάρις, Ὡς ἔλεος ἐν-
τοῖς ὁσίοις αὐτῶν, ἔστι ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῶν.~

Σο-

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι. Ὡς ἐν Κεῖς ὁ μισθὸς αὐ-
τῶν. Ὡς ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ. διὰ τὸ τὴν λήψου-
ται τὸ βασίλειον τῆς δυνστείας, Ὡς τὸ διάδημα τῶν καλλίων
ἐκ χειρὸς Κυ. Ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς. καὶ τῷ
βραχίονι ὑπερασπίζει αὐτοὺς. λήψεται παμοπλίαν τὸν ζῆ-
λον αὐτῶν. Ὡς ἐπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἀμύνην ἐχ-
θρῶν. ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσε-
ται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. λήψεται ἀσπίδα ἀκα-
ταμάχνητον, ὁσιότητα. Ὁ ξυνοῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς
ῥομφαίαν. σωεκπαλεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τὰς πα-
ράφρονας. πορεύονται ὄξυχοι βολίδων ἀεραπῶν, καὶ
ὡς ἀπὸ δυνάμεως τῶν τῶν μεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν αἰλουῦνται.
Ὡς ἐκ πεφροβόλας θυμῶν πλήρης ῥιθίσονται χάλασαι. ἀ-
γαμηθήσονται κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης. ποταμοὶ δὲ συ-
γκλύσονται ἀποτόμως. ἀντιπνέσονται αὐτοῖς πῦρ διωά-
μεως. καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς. καὶ ἐρημώσει
πάνσας τὴν γῆν ἀνομία. καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει
θρόνους δυναστῶν. ἀκέσατε ὅσοι Βασιλεῖς καὶ σωῦτε.
μάθετε δικασαὶ πέρας τῆς γῆς. ἐμώσασθε οἱ κρατου-
τῶν πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ὑπὸ ὄχλοις ἐσθῶν. ὅτι
ἐδόθη παρὰ Κυ ἡ κράτης ὑμῶν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ
ὑψίστου.~

Εἰς τὴν λιτὴν, ξ. ἰδιόμελα. ἡχος, ἀ:

Ἀνυμνήσωμεν τὰς Πράξεις ἡμῶν βοῶντων ἐν ᾧδαις,
καὶ μεγαλυνόντων, τὴν ἀμίμητον αὐτῶν θείαν βίωσιν,
σωτὴ ὁσίᾳ Εὐφροσύνῃ. ἔζησαν γὰρ ὡς περ Ἄγγελοι ἐν
γῇ, καὶ ἀνδράνθρωπο τῆς Μῆς τῆς Γ' ἐν σπηλαίῳ εἰκό-
μισμα κεκρυμμένον μακροτάτοις ἐν χρόνοις. τὴν γὰρ ὁρ-
δοξον πίσιν ἐκράτωσαν, Ὡς τοῖς Ἀχαιοῖς ἀνέκλυψαν.
F ἄλλὰ

ἀλλὰ ἐ ὑπὲρ ἡμῶν αἰὲν πρεσβύετε θαυματοφόροι Οἱ σοί,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ~ ἡχος, β'.

Δούτε λαοὶ γεφαιῶν πλέξαμτῶν ἐξ ἀμείνων ἀσμά-
των, γεφαιώσωμεν κάρας τῇ Θεοσάφει πρῶν ἡμῶν.
ἔτοι γὰρ πάντα ὡς σκύβαλα ῥίψαμτῶν, μόρφῳ Χῶ προ-
σεκολλήθησαμ. καὶ εἰδὲν ἐνταῦθα κησάμενοι, τὸν ἐν
θωοῖς πλῆστον ἐκληρονόμησαμ, παλαίεραμ ἀσκητικὴν
ἐσχηκότων τὸ σπῆλαιον. ἐν ᾧ δὲ μεταστῆμτῶν, ψυχὰς
μὲν ἔχασιν ἐν χειρὶ Θεοῦ. ἡμ δὲ ζῶντων ἐπλεῖστον χά-
ριν, ταύτην Χεῖ βραβύει τῇ τῇ λειψαίῳ αὐτῶν θή-
κη. ἐξ ἧς καὶ σωμάτων μόσοι, καὶ ψυχῶν ἰώρηται τὰ
παθήματα· ~

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί κερπρόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν
ἀδελφῶς ἐν ὁμοσίᾳ ὑμᾶς προβλέπων, Δαδ ὁ ἀσματο-
γράφος ἀνὰ κέκραγον, πρὸς παμμακάριστοι, Συμεῶν,
καὶ Θεόδωρε. ἐπὶ τὸ αὐτὸ γὰρ ὑμεῖς καὶ ζήσαμτῶν, καὶ
πολιτεύσάμενοι, εἰ δὲ μετὰ θαύματος χωριδιῶναι τὰ ὑ-
μῶν σώματα ἠρέχεσθε. ἀλλ' ἐμὶ τάφῳ ἀδελφικῶς διατη-
ρεῖτε ταῦτα ἀδιαλώβητα, πλῆστον ἄσυχον, καὶ καύχημα
μέγιστον τῇ ἱερᾷ ποιμνῇ ὑμῶν. ~ ἡχος, δ'.

Ἀσματικὴν παμνήγουσιν συνησόμεθα, ἐπὶ τῇ μνή-
μῃ τῇ Θεολήπτῳ πρῶν ἡμῶν, καὶ γεφαιῶν ἐπαί-
μων τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀναδίσσωμεν. ἔτοι γὰρ σὺ τῇ
μακαρίᾳ Εὐφροσυνῇ, τῇ παμθαύμαστον εἰκόνα τῆς Θεᾶς.
σπηλαίῳ μακροῖς ἔτεσι κρυπταμένην δυνάμειν ἐφαιέρω-
σαμ, πηγὴν ἰάσεως βρύσασα, καὶ τοῖς ἀπείροις θαύμα-
σι, τῇ οἰκισμένην σιωπαίρουσαμ. ἀλλ' ἰκετεύσατε παρόλ-
βιοι, Συμεῶν, δὲ Θεόδωρε, ἰλασμόν ἡμῖν χορηγεῖσθαι
αἰὲν παρὰ Χυ, δὲ μέγα ἔλεος· ~

ἡχος, βαρύς.

Κροτήσωμεν ἐφύμνια, καὶ λαμπρῶς παμνήγουσιν
μεμ, τῇ τῇ ὁπῶν πρῶν μνήμῳ, Συμεῶν, δὲ Θεο-
δώρῳ, σὺ τῆς ὁσίας Εὐφροσυνῆς, ἱερᾷ αὐτῶν κατα-
σπαζόμεθα λαβύρακα, τῇ θαύμα μυροθήκῃ, τῇ ἀέμ-
μαστον πηγῇ τῇ θαύμαστον. ἔξ ἧς φυγαδύονται δαίμο-
νῶν, Δραπέτῶνσι πᾶσιν σωμάτων, δὲ ψυχῶν ἰώρηται
προθήματα. καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῇ ἀχρείῳ ἰκετεύσατε τῇ
Θεομνήστῳ, ὅπως δύνωμεν ἀφῆσιν ἀμαρτιῶν, ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ τῆς κρίσεως, ἰκεσίαις ὑμῶν ἅγιοι. ~

Δόξα ἡχος, ἡ.

Δούτε φιλεόρτων τὸ σύστημα τῆς τῇ μοναστῶν ἀ-
κρέμομας, Συμεῶν δὲ Θεόδωρου, ἐγκωμιάσωμεν λέγον-
των αὐτοῖς. χαίρετε οἱ τῆς μεγίστης ἀγῶμας κατὰ πα-
θῶν, καὶ δαιμόνων διεμνησκότων ἀνδρείως. χαίρετε οἱ
ἀρετᾷ τῆς παμαγίας εἰκόμος τῆς Θεᾶς, δὲ τῆς τῇ εἰ-
κορομάχῳ πλάμης καθερέται. χαίρετε οἱ τῆς σπηλαίᾳ
οἰκισαί, καὶ παμδιδάμοιαν πολιῶχοι. χαίρετε
Θεοταλίας τὸ κλέος, καὶ πάσας Εὐλαδὸς καύχημα,
καὶ Ἀχαιᾶς ἐγκαλλώπισμα. χαίροις δὲ σὺ καλλιπάρ-
θεμε κόρη καὶ σεμνοτάτῃ Εὐφροσυνῇ, ἡ τὸν εἶδον ἐπ' ὤ-
μων σε ἀραμένη, δὲ τῇ ζωὴν ἐν εἰσωνοτάτῃ οἰκίσκῳ ἀ-
πρόσιτος διαβιβάσασα. χαίροις ὅσα μὴρ ἡ ζωσα καὶ μετὰ
θαύματος, ἐρας ἡ μὲν Θεῷ, ποθαμνὴ δὲ Ἀγγέλαις, καὶ
φοβερά δαίμοσιν ἀνὰ δεχθεῖσα. ἀλλ' ὁ Θεομὸρ Μαρία
παμύμνητε Δέσποινα, καὶ ζωοδόχε πηγὴ, τὰς πρεσ-
βεύαις αὐτῇ, τῆς βασιλείας τὰ σκηπτρα κραταίωσον, δὲ
τῇ ποιμνῇ σε διαφύλαξον ἐκ παμτοῖων κακῶν ἀδιαλώ-
βητον.

Καὶ ρυῖ. Μακαρίζομεν σε **Θκε** Παρθέμε.
ἀπὸ **ξ. χ. δ.** Ως γεγραυὸν ἐν μάρτυσι:~

Τὸς πῶας αἰρέσωμεν, Συμεῶν **Σ** Θεόδωρον, περ-
προτάτοις ἄσμασι, ὥσπερ αἰθεσι, πῶς τῶν κάρας
κοσμήσαντων, **Σ** δῶρα προσάξαντων, τούτοις τὰ πρῶκα.
ἐορτήν, γὰρ παμύρον, σωεζήσαντο, παμφαν **Ε** τήσις,
ἢ ἐκ τρίτη ἐκτελέμεν ἰαμάτων πλῆτον τῶ τάφῳ
λαμβάνοντων.

ξ. Τίμιος ἐμαρτίου **Κυ**.

Τὸς πῶας ὑμνήσωμεν, ἐν ὧδαῖς μεγαλιώοντων τὴν
αὐτῶν ἀμύμητον, θεῖαν βίωσιν. ὥσπερ γὰρ **Α**γγελοι ἐξή-
σαν ἐν γῇ καὶ ἀνέστησαν τῆς **Μ**ρς τῆ **Γ**υ, ἐν σπηλαίῳ
εἰκόρισμα. ὃ ἐκρύπτετο, μακροτάτοις ἐν χρόνοις, **Σ** τὴν
πίστιν τὴν ὁρθόδοξον κρατουμένων τοῖς **Α**χαιοῖς ἀμεκνή-
ρυττον:~

Μακάριος ἀνὴρ ὀφθαλμῶν.

Τὸς πῶας ὑμνήσωμεν, πρεσβύτας, καὶ συλλήπτορας
δυματῶν, ἀγρύπνους τε πρὸς τὸν ὕψιστον. πόρῳ σωέλ-
θωμεν αἱτοί, αὐτῶς ἱκετεύσωμεν, ἵνα τύχοιμεν πολ-
λῆς, συμπαθείας καὶ χάριτος, ἐν τῷ μέλλοντι, **Σ** ρυ-
θώμεν γεέννης, ὁρθόδοξως, ἐμαρέτως τε βιωῦντες, καὶ
τῷ παρόντι **Ε** δὴ θυμοι:~

Τί ἀρταποδώσομεν τῷ **Κω**.

Τὴν ὁσίαν τιμήσωμεν, **Ε**ὐφροσύνην ἐν ἄσμασι. αὐ-
τὴ γὰρ ποιμαίνουσα, **Σ** τοῖς ὄρεσι ἐνδιαβίβουσα, ὄρα-
το, σπηλαίῳ ἐν ὕδατι, τὴν μῦν τῶ **Θ**υ ἐν εἰκόρι ἀγρά-
πτουσα. ἢς **Σ** ἤκαστε θεῖς λόγους κεμένη ἐπ' ἐδάφους,
καὶ τὸ χαίροις ἀμεβόα, σεμνὴ **Παρθέμε** **Μηρόθε**:~

Δόξα, ἦχος, **δ**.

Εὐφραΐμου σπηλαίου, τὸ τῆς **Δαβιτικῆς** κόρης **Σ** **Θκε**
Μα.

Μαρίας οἰκνητήριον, κρότησον ἐφύμνια, καὶ λαμπρῶς
παμνύρησον, τὴν τῶν ὁσίων πρῶν μνήμην, **Συμεῶν**
Σ Θεόδωρον, τὴν ἱεράν τε αὐτῶν κατάσπασαι λαύμακα ἢ
θεῖαν μυροθήκη, τὴν ἀέμνον πηγὴν τῶν θαυμάτων,
ἐξ ἧς φυγαδίζονται δαίμονες, δραπέτευσαι πάθῃ σωμά-
των, **Σ** ψυχῶν ἰώνται νοσήματα. ἀλλὰ **Σ** τὴν τῆς παρ-
θέμε **Σ** θεῖας **Εὐφροσύνης**, ἀγίαν **Ε** θαυματόβρυτον
σωρόν, ἐν κόλποις φέρον, ἀγάλλει, καὶ χόρτα, καὶ
τέρπει, μελωδικῶς τε αἰτῆσαι παρὰ τῶ **Σ**ρς **Χυ** εἰρήνην
βαθεῖαν, **Ε** μέγα ἔλεος:~

Τροπάριον, ἦχος, **δ**. ὁ **Θς** τῶ **Π**ρῶν ἡμῶν. **Ε**τῆρον
τῆς **Ο**σίας **Εὐφροσύνης**. ἦχος **π. δ**. **Ε**ν σοὶ
μερῶ ἀκριβῶς. τὰ αὐτὰ εἰς τὸ **Θς** **Κυ**:

Εἰς τὸν ὁρθόν ἢ συνήθης **ξ. λ. ς.**

ἦχος **π. α**. Τὸν σωματί-
χον λόγον.

Τὸς ἀσκητὰς τῶ **Κυ** ὑμνοῖς τιμήσωμεν, ὡς μεκρῶ-
σαμπας πάσας τὰς προσβολὰς τῶ παθῶν, δι' ἐγκρατείας,
Ε γερῶς ὑπομονῆς ὡς ἀληθῶς, **Σ** καταισχυώσας τὸν
ἀντίπαλον ἐχθρόν, **Σ** πάσας τὰς τῶν ἐπάρσεις, **Σ**
ρῳ πρεσβύτας τῶ **Κω** ἐλενηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα τὸ αὐτό. καὶ ρυῖ **Θκ** ὁμοιον.

Τὸν ἐκστῶ σαρκωθέντα **Θ**υ **Σ** **Κρ** δι' ἡμᾶς τὰς φθα-
ρέντας τοῖς ἁμαρτήμασι, τῶν ἱκετῶν θερμῶς τῶ οἰκ-
τειρῆσαι ἡμᾶς, **Ε** ἀποστρέψαι τὸν θυμόν, **Σ** τὴν ὀργὴν
αὐτῶ σεμνὴ, ἀπὸ τῶν ἐν πίστει τιμώμεν, **Σ** ὀφνημέ-
των τὴν διωκτείαν, **Ε** τὸ κράτος σε:~

Εἰς

Εἰς τὴν β'. ξίλδ. Τὴν σοφίαν.

Τὰς ψυχὰς δεσμοῦθέντων πόθῳ Χϋ, τὰ γεῶδη μισήσαντων ἐ φθαρτὰ, ἠυλίωθιντε μακάριοι, ἐν ἐρήμοις ἐ ὄρεσι. τῷ γινωσκῶ γὰρ ξύλα γούσαμενοι Ὅσοι, ὡς ἐξ ἀδύτου μύσαι ἀγγελικῶς διελάμψατε. ὁθεν τὸν γνόφον τῆς σαρκὸς διαβαίτων, τὸ σκότος ἐδίωξατε, τῶν δαιμόνων μακάριοι, μοραζόντων ὁμόφροτοι, πρεσβύσατε, Χῶ τῷ Θῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζέσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν:~

Τὸ αὐτὸν: Ὁκί ὁμοιον.

Παραγία παρθέμε Μῆρ Θῷ, τῆς ψυχῆς μετὰ πᾶσιν τὰ χαλεπὰ, ἵασαι δέομαι, Σ' συγγνώμην παράχρημι τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὡς ἐπραξα, τὴν ψυχὴν Σ' τὸ σῶμα μολύνας ὁ ἄθλιος. αἶμοι τίποιήσω ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ ἄγγελοι τὴν ψυχὴν με χωρίζουσιν, ἐκτὸς ἀθλίους σώματος. τότε Δέσποινά βοήθειά μοι γεμῶ, Σ' προσάτις διάπυρος, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀράξιος δοῦλος σε:~

Οἱ ἀμαβαθμοὶ. καὶ οἱ καρόμες τῆς Θκῆ. ζήτει ὁ πιαθεν εἰς φύλλα λγ'. εἶτα τῆς δὲ τ' Α'γίῳ πρῶν μτ' Ὁσίας, ὡρὴν ἀκροσιχίς ἦδε.

Παράσι δύο, ἐ μιᾷ αἶμος Κόρη.

Ωδὴ α'. ἦχος, δ'. Α'ρσίξω τὸ γόμα μου.

Πατέρας ὑμνήσωμεν, τῆς ἱερῆς, Σ' Θεόφρονας, ἐν θεοῖς ἐν ἄσμασιν χαρμορικῶς ἐορτὴν, συζητάμενοι, Σ' θαύματα τὰ τούτων ὡς ἄμθιν δρεψώμεθα, παμνυρίζομεν.~

Α'σμάτων τερπρότητας ὑφαίρειν πίσει σπυδάσωμεν, εἰκό-

εἰκόμος τὴν δῦρεσιν τῆς τῆς Κυ Μῆς ἐορταζομένων, ἡ πρόπαλαι ὁ θεὸς Λεκῆς κατεσκάλασε χάριτος γέμουσα:~

Τῷ πρὶ ἡγραψεν ἡ ἐορτὴ τῆς Θεόπαιδος, ἥς ἄριστα σήμερον Λεκῆς ὁ μέγας λαμπτήρ, προεξάρχειτε, καὶ ἄδει μακαρίζων ὡς αἰμακάρισον, τὴν Θεομήτορα:~

Ωδὴν σοι ἐόρτιον, ἄσω παμάνωμε Δέσποινά, Μαρία μρόθεε, σὺ γὰρ τὴν ὁρπὸς ζωνὴν, ἡμῖν τέτοκας Χρῖ, ὃ Εὐφροσύνη, μακρὰς δι' ἀσκήσεως, ἀγνῶς μενύμφεται.~

Εἴτερος καμῶν εἰς τῆς ἀγίας πράς Συμεῶν, καὶ Θεόδωρον, καὶ Εὐφροσύνην τὴν ὁσίαν, οὐ ἡ ἀκροσιχίς. Καὶ πάλιν ὡδὴ τοῖς ὁσίοις ἐνθάδε.

Ωδὴ α'. ἦχος, π. δ'. Α'ρματηλάτην.

Κατὰ θυσιάζομεν ὁ ὕμνος ἄνωθεν, ἐξ οὐρανῶν προῆς, τῆς παμπεργου, ὅμπερ μέλπειν μῶν προήρηται, χαρμορικῶς ἐόρτιον, τοῖς ὁσίοις Παράσι, δόχαις αὐτῶν ἐδεήσεσι, κόρης τε Ὁσίας Θεόφρονας:~

Α'μαδεξάμενοι ζυγόν τὸν ἐνθεον μοραδικῆς ἀγωγῆς, ἐκπαιδικῆς ἡβης, Σ' ἱερατούσαντων, Κῶ παμτοκράτορι, ὡ πρὲς Θεόπται, εἰκόμα θείαν δύνκατε, Παῦλας ἐ Α'νδρὲς προσάξεσιν.~

Γταμωτάτης χαλεπῆς αἰρέσεως εἰκομομάχων δεινῶν, καταστροφὴν πάλαι, πρὲς Θεόληπτοι τῷ κόσμῳ ἀμεδείξατε τῆς Παρθένης εἰκόμα δρόμῶν ἀφ' ὧ ἐ ὑδατι χρόμοις κρυπτομένην τοῖς ἄνωθεν:~

Κατὰ

Καταφυγὴν ὧς ἱλασμὸν Μηνόθες, σὲ κεκτημένος
αἰεὶ ἁμαρτιῶν πληθὺς ἐξαλεῖψαι δέομαι, ὧς τὰ παρα-
νομήματα τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου. Μηνὺ ἀπώσῃ με.
Δεσποίνα, θεῖας Εὐφροσύνης δένσεσιν.~

Ωδὴ, γ'. Τὸς σὺς ὑμολόγησας Θε.

Ῥάματα σήμερον μεφέλαι, ὅριον θεῶν γλυκασ-
μὸν. ἡ ἑορτὴ γὰρ ἤστραψε, Συμεῶν, Θεοδώρετε, πᾶσι
πιστοῖς παρέχουσα, τὴν ἰαμάτων χαρίσματα.~

Ἀέριον Πρὸς τὴν χάριν, πλατύνσας Λουκάς ὁ θαυ-
μαστός, ἐν τῷ ἀπηναικῷ γέγραφε, τῶν αὐτοπτῶν τὸ κή-
ρυγμα, δὲ καὶ ἄλλοι λόγῳ ἄριστα, ἔργῳ ἀσύγκριτον
μέγεθος.~

Συνέλθετε, ἡκετε αἱ πόλεις, τῆς Πελοποννήσου ὧς λοι-
πῆς, Ἑλλάδος, ὧς σκιρτήσατε, ἑορτὰ χοροῦντων, τῇ
ἐφ' ὧς σήμερον, θεῖας εἰκόμος ἐν πνεύματι.~

Δαβὶδ θυγατέρα, καὶ τὴν κτίσιν Μῶσιν γινώσκων
ἀγνήν. ἐκ σὲ γὰρ ὁ ἀπέκειτο, σελὰ ἐλήλυθε, πεπρω-
κόσιν ἅπανσιν, ὧς Εὐφροσύνη μεμύμφεται.

Εἰρμός ἄλλος. Ὁ γερῶσας καταρχάς.

Πεποικιλμένοι ἀρεταῖς, θεοπρεπῶς οἱ πρὸς, καὶ τὰ
δόγματα ὁρθόδοξα σχοῦντων, ἐν καρδίᾳ ἑαυτῶν, τὴν Ἐκ-
κλησίαν ἡσυχάζοντες, αἰρετικὰς ἀπάσας, δόξας διώξαντας
μήκιστα.~

Ἀγαλλιάσθω οὐκ ὀκνῶν, καὶ χορεύτω τὰ τῆδε, ἐν τῇ μηνί-
μῃ τῶν ὁσίων Πρῶν, εὐωδία τὴν τερπνὴν, ἐκ τῶν λει-
ψάμων βρύσσαν, βλέποντων ἀεμνάως, καὶ τῶν θαυ-
μάτων τὸ πέλαγος.~

Δελαμπρυσμένου ἀτεχνῶς, ταῖς καλλομαῖς, θεο-
φόροι, ὧς τοῖς θαύμασι δὲ μᾶλλον τοῖς θεοῖς, συντηρεῖ-
τε εἰς

τε εἰς αἰεὶ, τὸ ἐν τῇ μηνίμῃ, Πέλοπος, ἀπηναικῶν, ἐμθα-
πάλαι, ταῖς ἀρεταῖς ἐμιδρώσατε.~

Ὁλοαμπνὴς ἡ ἑορτὴ, τῇς μακαρίων πρῶν, ἐξα-
μέταλε, καὶ κόρης ὁσίας, καταγράφουσα πιστοῖς, ἐν
τῷ μαῶς σήμερον παύσαμε, Θεέ, τῶν ἰαμάτων λαμ-
πρότησιν.~

ἡ. ἡχος, π. δ'. Τὴν σοφίαν.

Εὐκρατεῖα, καὶ πόμοις, ὧς προσδύχαις, τὴν ψυ-
χὴν ἀποσμηξαμένην ὧς τὸν μου, γεγόμετε ὅσοι, τῶν
μαρτύρων συμμέτοχοι, καὶ τῶν θαυμάτων ὅπως,
τὴν χάριν ἐλάβετε, τῇ ἰατρικῇ τὰς νόσους, τῶν πί-
στει τιμῶντων ὑμᾶς. Ὁ θεὸς ὧς μαρτυρεῖ ἀμεγαλύνει ὅσοι,
τῆς παύσεως Δεσποίνης Θεᾶς Μαρίας, ἐν σπηλαίῳ
δὲ θεῶν ἀπελαύνετε δαίμονας, ὧς παρέχετε ἰαμάτων,
τοῖς ἀποστολῇ ἐν χάριτι, Συμεῶν, ὧς Θεοδώρα, σὺ Εὐ-
φροσύνη τῇ παμολβία, πρεσβύσατε Χρῶ τῷ Θεῷ τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν
ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.~

Δόξα, τὸ αὐτὸ, ἐ μὺ Θεοῦ ὁμοῖον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τῷ Θεῷ, χαῖρε πόλις καθεδρὰ
βασιλική, κλίμην προφυρόσρωτε, χρυσοπόρφυρε Θάλα-
με, χλαμὶς ἀλουργόχροε, τιμαλφέςατον τέμενος, ἀ-
στραπηνφόρον ἄρμα, λυχμὴ πολυφῶτε, χαῖρε Θεέ,
δωδεκάταχε πόλις, ἐ πύλιν χρυσήλατε, ὧς παύσεως ἀ-
γλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε ῥάπεζα, Θεοκόσμητον σκήνω-
μα,

50
μα, χαῖρε ἐρδοξερμήμφη ἡλιοτάλακτε, χαῖρε μόνη ψυ-
χῆς με δὴ πρέπεια:~

Ωδὴ, δ'. τὴν ἀρεξιχμίαςου.

Γ'δε πας ἰάματα, ἃ ἐκ Θυ, βρύειν ἐν σπηλαίῳ πε-
πλάτηκεν ἢ τῶν ὁσίων θήκη πᾶσι τοῖς πιστοῖς, ἐ ἀνύμ-
νῶν μελώδησον, δόξα τῇ δυναμείῃ σου, Κε:~

Δυνάμις κτησάμενος πρῆκην, γράφει ἱερὸν δὺαγγέ-
λιον ἐν τῷ σπηλαίῳ, ὁ Θεότατος Λακάς, τὴν τῆς Σῆς
σαρκώσιν, πᾶσιν ἐξαπλῶν ὑψηλότατα.~

Υδατος καὶ ὑπερθε τῆς θαυμαστῆς δύρου σωτὴ τῇ κόρῃ
οἱ ὅσοι θείαν εἰκόνα, πῆς τεκνύσῃς τὸν Θυ, ἀποκρυφὴν
γὰρ ἔθετο, σπῆλαιον κισόρτε ἢ πάμαγρος:~

Ἡλῖος ὡς ἄλλος τίς ἡ φωταυγῆς, ἔλαμψεν εἰκὼν
παμακῆρατος πῆς Θυ, ἢ ταθεῖα Χερσβίμ δαλοπρεπῶς
παρίστατο, ἐρδομ τῆς σπηλαίῃς, ὡ θαύματος:~

Εἰρμός ἄλλος. Σύμῃ Χε Κε, Σύμῃ.

Γ'μα τὸ σὸν Δέσποινα θεῖον εἰκόμισμα δείξης πᾶσι
πρότερον κρυπτόμενον, ἐκ Θετταλῶν ἡγαλῶν σοφῶς,
ἀνδρας θεολήπτες, καὶ κόρην παῖδα ἐγχώριον, σπη-
λαίῳ, ἐρθα δύρου Χερσβίμ, παρεστῶτα σοὶ καὶ κράζου-
τα, δόξα τῷ τόκῳ σου:~

Νόμοις Χυ ἐρτετραμμένη ἡ παμσεμνος Εὐφρο-
σιών, πρόβατα ποιμαίνουσα, ὅρε ποτὲ ἀνθρώπων καὶ πη-
γῇ ζῶν ὁδηγία τὸ θεῖον σου ἀπεικόμισμα, παρθέμε
Θυ, καὶ ὑμνεῖσαι ἐβόα, παμπύλογητε χαίροις ἀπεί-
ραμδρε.~

Ωδὴν

51
Ωδὴν καμνὴν ἄδωσοι μόνη Μρῶθεε κατὰ χεῖρος, συ-
γὰρ ἡ ὑπόθεσις, ἢ ὁ Λακάς ξένη συγγραφὴν δέδωκε
τῷ Κόσμῳ, καὶ θεῖον δέ σου εἰκόμισμα ποιήσας, καὶ
τῷ ἀνθρώπῳ καταλείψας ἀπῆλθεν, ὅπερ ὑπερομ ἀρνηται
ἀνθρώπων:~

Γ'ῆμα τὸ σὸν πληρωτῶν, πάμαγρε Δέσποινα,
παμτα γένη κόσμος ἐν τοῖς πέρασιν, μακαρισμὸν τὸν
θεοπρεπῆ, κράζωμλῆσοι πόθῳ, ἐν σοὶ γὰρ παμτῶν σε-
σώσμεθα, ῥυαίτῶν διαβόλων, τῷ γρῶ τῆς ὑοῦς, καὶ
τυχόμτῶν τῆς θεῖας βιώσεως:~

Ωδὴ, ε'. Εἰξέστη καὶ σύμπαμτα.

Οἱ δοῦλοισι Δέσποινα, Συμεῶν, καὶ θεόδωρος
πρὶ ἀγίῳ κληθέντων, πόρρωθεν ἤκου ἐν τῷ σπηλαίῳ
σπεδῇ, Σ' δύρου κρυπτόμενον τὸ σὸν θεῖον ἀπεικόμισμα,
μακροτάτοις ἐν ἔτεσι:~

Κυκλώσατε σήμερον, λαοὶ φιλοθεώτατοι, θήκη τῇ
κομνὴν τῶν ἀνταδέλφων, βρύσιμ θαυμάτων ἀντλοῦ-
τῶν ἐρθεν πιστῶς, Σ' αἶμον προσάξατε Χω, χάριν
τῶν ἰάσεων, δωρεαμέτῳ τοῖς χηρῶσι:~

Α'ρὺμφαυτε Δέσποινα, κλειμούς ἱεροκήρυκας, κό-
ρητε παρθέμον Σ' ὁσίαν, ἡθροισας πάλαι, ἐν τῷ σπη-
λαίῳ σοφῶς, εἰκόμος πρὸς δύρεσι πῆς σῆς, ἵππερ καὶ
ἐνέδειξας, ὑπὲρ ἡλίου λάμπουσα:~

Πιστόμην πάμαγρε, τὴν ἀσπορόμην γέμνησιν, μό-
νη γὰρ ἐφάμης ἐξαίῳμος, Α'δαμ θυγάτηρ καὶ ὑπεραμῶ
βροτῶν, ἀγγέλωμτε πάντων Μαριάμ, Κύ δι' ἔλεος,
ἐν τῷ Κόσμῳ εἰσάξασα:~

G 2

Εἰρ-

Εἰρμός ἄλλος. Ἰ' μα τίμε ἀπώσω.

Δύο τῶν Α' ποσόλων, Παῦλον ἔ Α' υδρέαμτε, τῆς Θεοκίρυκας, δι' Ἀγγέλου πέμψας, δι' ὑπνρίζεις τὸ ζῶ-
γος τὸ ἅγιον, τῶν πρῶν πάλαι, καὶ πρὸς ἀνδύρεσιν εἰ-
κόμος, ἀποσέλλεις Χε, τῆς τεκνύσης σε.

Ἡλῖος ὡς περ ἄλλος, ἤστραψεν ἡμνήμην, ὃ ζῶ-
γος τίμιον, ὡς ἀκτίμας κόσμῳ, τῶν ἰάσεων χαρίτας
ρέμυσσα, ὅ τῳ θεῷ φέγγει πᾶσαν σκοτόμαιραν ἐκμέ-
σε ἐκδιώκσσα, ἔ ἀφαρίζσσα.

Τετρωμένοι τῷ πόθῳ, Ὅσοι τῆ κτίσαντος, ἐξεμ-
τόβσατε, ὅ ἐν ἀφῶν θεῷ ἡσυχάσαντων πόμους ὑπέ-
στητε, ῥόμοις πάλαι πλείοις ἀσκητικῶς, ὅτ' ἀνιόμ-
των, μοραζόμεν ἀνδρείας τὸν ἔφορον.

Γαβὼν τετοκῆμ, Ὁκὼν Δέσποιναμ σὺ ἐθεράπιδας,
ἐγκλεισθεῖσα κέλλι, ὅ πρὸς ὕψος οὐανοῦ φθάσσα.
Εὐφροσύνη θεά τῆς ἀρεταῖς, δι' ἑαυτῶν, ἰαφύεις τὰς
μόσους ἐκάστοτε.

Ὡδὴ, ς'. Τὴν θεῶν ταύτην, ἔ παμῆτιμον.

Ἰδὲ τὸ ὕδωρ τὸ ἅγιον, ὃ ἔδειξεν ἡμῖν πάλαι Κε,
βρύει ἰάματα, δόυτε πιστοὶ ἀρυσώμεθα, θεῶντε χα-
ρισμάτων, πέλαγος ἀμεξαίτητον.

Μαρίαμ πᾶσαν αἰρέσεως, εἰκόμος ὑβριζῶν ἀπεδιώ-
ξας, μήσα τῆς Πέλοπος, εἰκόμα θεῶν σε δέξασα, ἐν
τῷ σπηλαίῳ πάλαι, ἄχραμτε Δέσποινα.

Ἰδοὺ σωρῆχσιν ἀπασαι, αἱ πόλεις τῆς Ἑλλάδος
εὐορτία τῇ θεομήτορι, ἄγασαι δῶρα, καὶ ψάλλασαι, τὸ
τῆ Ἀγγέλου μέλος, χαίροις παμάμωμε.

Α' ῥή.

Α' ῥή πως λόγον γεγέμνηκας, Πρὸς τὸν ὁμόησον ἄσπι-
λε, ὥδὴ μερύμφεται, κόρη ὁσίως βιώσασα, ὅ ἰαμάτω
χαρὶν, τῆ τάφου βρύσσα.

Εἰρμός, ἄλλος. Ἰ' λάθῃ τίμοι σῆρ.

Οὐκ ἔστιν ἄλλη χαρὰ, ἐκ ἔστι δὲ ἀγαλλίασις, τοῖς
ψάλλουσι σωετῶς, τῷ οἴκῳ σε Δέσποινα, εἰμὴ τὰ τερά-
ζια, τῶν σῶν δέλων κόρη, Συμεῶν, ὅ Θεοδώρετε.

Γάματα κρημνὸν, τῆς λάρνακος ἀποβλύζουσιν, πρῶν
θεοιδῶν, ἀρύσσατε, ἀμοί, ὅτ' ἐ, ἔ Κε, ἀνυμνοῦ-
των, ὅθεν τοῖς ὁσίῳις ταῦτα δέδοται.

Σωέλθετε οἱ πιστοί, τῆ ὕδατος ἀπολαύσατε, ὃ ἔδει-
ξεν ἀληθῶς, ὃ Κε, θαύματα πηγάζου τοῖς χρήσ-
σι, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων κεφαλὰς σωρῆζον κρά-
τις.

Νεαμίδων δὺσεβῶς, τὴν κόρην δόλτε μιμήσατε, ποι-
μαίνεσσα γὰρ ποτὲ, τῆς θεῶν μεαμίδος εἰκόμα ἀνδύρατο.
Ὁκὲ κόρης, ἔ ἐς δόρυ μακαρίζεται.

Κομτάκιον. Ἡ' παρθέμος σημέρον.

Τῶν πρῶν σήμερον, τὴν παμσεβάσμιον μνήμην,
Θεοδώρε ἄσμασι, ἔ Συμεῶν ἀνυμνῶμεν, ἀμα δὲ καὶ
Εὐφροσύνης τῆς παμολβίας, ἄρῳν γὰρ τῆς Ὁκὲ εἰκόμα
θεῶν ἐν σπηλαίῳ, χορηγῶσαμ πηγυλὴ θαυματῶν ἀδια-
λείπτως πιστοῖς.

Ἐπὲρ σήμερον ἡμῖν, στίος ἡμέρα, ἡ μνήμη τῶν
πρῶν, ὅ τῆς ὁσίας Εὐφροσύνης, λὺ πίσει σωελθούτων
ἀνδύφηνεμυ δὺσεβῶς. οὗτοι γὰρ ἀσκήσει προκαθάρ-
των

τῶν ἑαυτὸς, ὅσον τῆς Θεᾶς εἰκόνα σὺν τῇ ὁσίᾳ Εὐφρο-
συνῇ, διὰ τὸ ἐν ὑψίστοις σὺν Ἀγγέλοις χορεύουσι
αἰεὶ εἰς αἰῶνας, αἰτέμενοι Χρῶ, πταισμάτων ἰλασμόν
δοθῆναι τοῖς ὑστερῶς ἀνδυνήσαντες μνήμῃ τῇ αὐτῶν, καὶ
βοῶσιν ἀκαταπαύτως συμφώνως, αἰτέμενοι δοῦναι ἡ-
μῖν, πηγὴν θαυματῶν ἀδιαλείπτως πιστοῖς·~

Ωδὴ 2^η. Οὐκ ἐλάφυσαν τὴν κτίσιν.

Ἀλαλάξαμεν ἐφύμνια θεόφρονες, τῇ Θεομήτορι, ὅ-
τι πυρὸς ἀπειλὴν, αἰρέσεως ἔσβεσε, θεῖον εἰκόρισμα πάλαι
δείξασα, τὸ ἑαυτῆς κρυπτόμενον, τῇ Δουδὶ τῶν
πρῶν·~

Ἀνυμνήσωμεν φιλέορτοι τὴν ἑμ-θεον, μνήμῃ ἐν ἁσ-
μασι, τῆς ξυχωρίδος Χρῶ, τὸν τεφρον κυκλώσαντες, καὶ
ἀνυόμενοι μόνον ἴαμα, καὶ ἀλγυδῶν ψάλλοντες, ὁ
Θεὸς δόλοισι εἶ·~

Γαμάντων τὰ χαρίσματα λαμβάνοντες, ἀφ' ὅπως βρύ-
οντα, ἐξ ἀερίων πηγῆς, μὴ δόλτε φιλέορτοι, θείας ἐμ-
θεον, συνησόμεθα, ἀναβοῶντες Κύριε, ὁ Θεὸς δό-
λοισι εἶ·~

Τὴν ἡλίου ἀνέδειξας θεόμυθε, ἐν κόσμῳ λάμπον-
τα, τὸν φωτόδοτον Χρῶ, καὶ σκότος διώκοντα πρὶν ὑψι-
στάμενον, τῇ ἀνθρωπότητι, ὅν Εὐφροσυνὴν μέλπουσα,
ὑπερύμνει εἰς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οὐ συγκατάβασις.

Ὁλόφωτος ἡλῖος, κατὰ περ, πάλαι εἰσέδυ ἐκ ἀθεῖ,
ἐν σπηλαίῳ ὁ κήρυξ Εὐαγγελίᾳ, Λεκάς ὁ μέγας λαμπτήρ
τῆς

τῆς Ἀχαΐας, ἐν μέσῳ καὶ γέγραφε, τὴν μετὰ τὴν
Χρῶ διαθήκην σοφῶς·~

Σιῶν παμνηγύριζε, Βηθλεὲμ δὲ χαῖρε τέρπῃ πιστῶς,
σπηλαίῳ γὰρ ὤρεθῃ ἐν Ἀχαΐᾳ, ὅπως οἰκῇ Μαριάμ,
βηθλεεμίτις, καὶ πάλιν παρέχασα, Χριστιανοῖς ἀγα-
θαὶ Θεὸς ἀγνή.

Γδὲ Δαδ θυγατὲρ ἀλογημένη, Παῦλος ὁ μέγας φω-
τὴρ, καὶ Ἀνδρέας ὁ κήρυξ, ἐν Ἀχαΐᾳ, προσάγεισαι
λαόν, ὑστεροφρόνως λαβόμενοι Κρῶ, τὸν τῷ πρῶν Θεῷ
γεμνηθέντα ἐκσῶ.

Ὁ λόγος σεσάρκωται, ἐκ τῶν ἀχράντων αἱμάτων κό-
ρη τῶν σῶν, ἐν εἰκόμῃ δὲ τοῦτον, ἀριστομένη θεαμύρι-
κῇ τῇ μορφῇ πιστῶν τὰ πλήθῃ, ὅς ψάλλοντες λέγομεν,
σὺν τοῖς πατράσιν ἀγνή, αὕτη ἡ δόξα ἡμῶν.

Οὐ συγκατάβασις, καταμῶσα ὁσία κόρη σοφῶς, ἐκ-
παρθένα φανεῖσαι, θεοπλασίᾳ ἀκαταλήπτῳ βροτοῖς,
ἐν παρθερίᾳ ἐβίω, τοῖς δάκρυσιν ἰλασμένη Χρῶ, διὰ τῆς
βίης παντός.

Ωδὴ 4^η. Παῖδας ἀγαθεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Νόμον σε φυλάσσοντες ἀγρύπνως, τὴν ἀμακτίαν τῶν
Ρωμαίων ὡς Θεᾶς, Κε' ὑπέροσφε, σκέπε ἐπερίσωζε,
Ἀγγελικαῖς ἐν πτέρυξι, πάντας ἐχθραίοντας, τι-
θεῖς ὑπὸ τῆς πόδας τῆς κράτους, καὶ τῇ ἀπωλείᾳ ἐκπέμ-
πων εἰς αἰῶνας.

Οἶκτῳ Βηθλεὲμ Θεὸς ἐτέχθη, οὐ μεύματι ἐν σπη-
λαίῳ κατελάμπρυνε ποιμνησίου εἰς καύχημα, μὴς
τῆς τῆς Πέλοπος, θεοκλήτορ κράτις, ἀναξ Ἀνδρόμι-
νος,

κος, ὦ Δέσποινα παμθαύμαζε δίδου, μίκας κατὰ πάντων, βαρβάρων σαῖς πρεσβείαις.

Σήμερον τῇ μηνίᾳ τῶν πρῶν, ὁ μήγουρ ἀβασμίας σιωπεπλέξαμην, πάντα δικηγέμενοι, τέτρω τὰ τεράσια, ἄλλος ἄλλοτιλέγοντῶν, ὦν ἀπηλαύσαμεν, τὸν Κῦ ὑμνουῦντῶν ὡς ὅλης πλάσιον δοτῆρα τῆς ἀγαθοδωρίας.

Κλεός τῇ ἀγίῳμας ὑπάρχει, τὸ ζεύγος τὸ τῶν πρῶν πέρ ὕψιζε, πάσαι γὰρ βαδίσαντων ῥίβου τῇ σρίῳ, καὶ λαοπλάμου αἵρεσι, θεοῖς κηρύγμασι μακρὰν ποῦ ἐκδιώξαντων πάλαι, εἰκομομαχίας, ἐκβλύξαι μὴ μῦρα:~

Λόυκαρον Παρθέμε ὡς χιόμα, τῆ βίουμα τὸ ζοφῶδῶν καὶ ἐκλάμπρυνον, θεαῖς ἱκεσίαις σε, ἴμα μεγαλυώστε, ὡς τῆ ἐλέες ἄβυσσον, Κῦ τέξασα, ἔ μομήνῃ σρίας ἐλπίδα, πᾶσι Χερσωνύμοις δοθεῖσαι εἰς αἰώνας:~

Ἄλλος. Ἐπταπλασίως κάμιμον.

Γερουργοὶ θεόφρονες, τῇ ὁσίῳ ἀγλαΐσμα, σὺν τῷ Θεοδώρῳ Συμεῶν παμόλβιε, εἰκόμος ὑπέρμαχοι, ὁρδοξίας ρύλοι λαμπροὶ, τῆς τε Παμελλάδος, οἱ τερπμοὶ πολιοῦχοι, Χῦ ἐκδυσωπεῖτε ρυθιῶναι τῇ κινδυῶν, τὰς πόθῳ ἀρυσμῆντας ὑμας εἰς τὰς αἰώνας.

Στεφνηφορουῦτας ἀνὰ κτας τῶν Ρωμαίων περιφραξομαις ἀγγελικαῖς ἀπ' οὐνοῦ διωχόμεσι, Θεὸς ὑπερῆσε, τὰς ἐθναρχίας πάσας ὁμῆ, πούτοις ὑποτάττω, καὶ σκυφίβωρ τυράννης, πρεσβείαις τῆς παρθένου, Θεῶς Μαρίας, πρῶτε παμσόφωρ, ἔ θείας Εὐφροσύνης.

Ἐπὶ τῆς γῆς τῆς πόλεως, ὦ Θεόμυφε Δέσποινα, τὴν

τὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ σε μομήν τοῖς κάλλεσι, εἰς ὕψος ἐπνύξῃσε Παλαιολόγος ἄραξ σοφῶς, περιβεβλημένος δισεβείας τὸ κράτος, Ἀμδρόμικος ὁ μέγας, τέτρω δίδου τὰς μίκας, βαρβάρων κατὰ πάντων, καὶ πλήσου θυμυδίας:~

Νῦν εἰς τὸ ἄντρον ἄπαντῶν, ὦ μομάζοντῶν σπύσατε, δῶρα τοῖς παφάσι, ἀρεταῖς προσφέροντῶν, τὴν λάρμακα ἴδετε, τῶν ἱαμάτων βρύσι πιρτοῖς, βλύζουσαι, καὶ πᾶθῃ, συμφορὰς τε παμτοίας, ἐκ μέσων γιρομέμας, διὸ ἐκδυσωπεῖτε Χῦ, αὐτῶν πρεσβείαις τυχεῖν τῆ παραδείσε:~

Ἰμα πιρῶσης ἄχραπτε, τῆ ὑῆσε τὴν σάρκωσι, ἔδειξας εἰκόμασε ποτὲ τοῖς γέρεσι, ἐν ἄντρον καὶ ὕδατι, ἐγκρυπτομένην, ἡρόμω μακρῶ, ἐμπατοῦτον φέρεις, ἐν τοῖς κόλποις ὡς βρέφος, προσβλέποντάσε Κόρη, ὁφθαλμοῖς εὐμερέσι. αἰρετικῶν οὐκ θράσος, πιπτέτω παρωτίκα.

Ωδὴ, 9. Ἄπας γνηγενὴς σκίρ.

Ὁρος θαυμαζὸν σπηλαίῳ καὶ ὕδατι, εἶχε κρυπτόμενον, πάλαι σε εἰκόμισμα, ὁ Κράθις ἡρόμοις πλήσις Μρόθεε, ἡξυμωρὶς δὲ εὗρετο, τῆ τοδοξάζεσαι τῶν ὁσίῳ, Κῦ, ὁρμῆσαι, βασιλείας τὰ σκῆπτρα κρατιῶνται.

Ρῆξον δυσμενῶν, τῶν κύκλῳ τὰς φάλαγκας, Σ' τῆς ὠλεσον, μῆσε δὲ τῆς Πέλοπος, προσάτηρ πέμψον θεῖον Ἀρχάγγελον, τὰς εὐσεβεῖς φυλάττομα, πάσης ἐκθλίψεως, τῶν πρῶν, κόρηστέ ἐμτεῦξαι, παραγία Θεόμυφε Δέσποινα.

Ἡ περικαλλὴς, καὶ πᾶμφωτος μηνίμνη, ὦ ζεῦχος ἅγιον, παμήγουρ ἡθροισε, λαῶν ἀπείρων ὕμνης ἐξάδομτας, Συμεῶν ἔ Θεόδωρε, Σ' Εὐφροσύνη δέ, οἷς τὴν

Η

θεῖαν,

θείαν, χάριμ μὴ παρέχετε, ὅτι πταισμάτων πολλῶν ἀπολύψωσιν.

Ὅλης ἐκ ψυχῆς, ῥαῖς, διαμοίρας τε, μυσαγωγέμενος παρὰ θεολόγων τε, καὶ Ἀποστόλων δόγματα ὅσια, πίστεύω ὑπερβῆσαι, Τριάδα ἄκτιστον, τὸν Πῶν, Λόγον ὅτι Πῶν δὲ τὸ εὐθεῖς, ὁμοῦσιον ὑπαρξίην.

Υἱὸν, οὐποτὲ Δαβὶδ ἐπεθύμησε Βηθλεὲμ βλέζοντος, βρούει μὴ ἀέριμα ἐν τῷ σπηλαίῳ ἰδοῦ, ἀντλήσατε, λαοὶ φιλοθεώτατοι, παμνηγύριζοντες, ἰαμάτων, ἀφθοῖα χαρίσματα Θεοῦ ὑμνοῦντες τῇ ἁσπίδι.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ οὐῶς.

Θαυμάτωσθε τὸ πέλαγος ὃ Δύας, τῶν πρῶν, μιμῶνται τὰ ρεύματα τῶ ποταμοῦ, ὅσους τὴν μορφήν ὑμῶν περιῖρα, τοῖς τερασίοις ἅπασιν, ὅλην περιελκίζον γλυκύνοντως, Ἑλλήνων ὅτι τὰς ῥαῖς, βυθίζον ὅτι ὑγείαν, τοῖς δεομένοις, παρεχόμενον.

Ἀνὰ δειξὸν Θεοῦ μὴ Μαριάμ τὴν μορφήν σου πλάσιαν ἐν ἅπασιν, οἷς οἱ βροτοὶ ζῶντες, καὶ ἀκίρδιον εἰς αἶ, πάσας κακώσεις πόρρωθεν, ταύτης ἐκδιώκοντες κραταιῶς, καὶ πάρεχε τοῖς πίστει, προστρέχοντες παρθέμε, τῇ σὴ εἰκόνι χάριμ ἀφθοῖαν.

Δαιμόνων με, καὶ ῥαῖς ἐ συμφορῶν, πειρασμῶν τε, ὅτι ζάλης, καὶ θλίψεως, ὃ Μαριάμ, κόρη ἀπολύψωσαι εἰς αἶ, καὶ συκοφάντας ἅπαντας δείξον δὴ ἀφώμεν, τὰς κατ' ἐμοῦ, διέγερσιν μοι δίδου, ὅτι πλῆστον εὐσεβείας, τῷ ἀνυμνοῦντι τὰ σὰ θαύματα.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἀγνὴ, βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ εἰρηδύστον, τέτους αἶ, τάχιον θορύβους ὅτι παραχὰς, ἐθρῶν τε τὰ φρυάγματα, μόνη ἐκτὸς μέσθαι πανταρχικῶς ποιῶ.

ποιῶσα ὅτι πόλει, τὰ κράτες, ὃ Παρθέμε, μέμουςα δόξαν ὅτι ἀσφάλειαν.

Ὁ λόγος ὅτι πίστεως ὁ εὐθεῖς, ὁρθοδόξως κηρύττεται ἁμῶν, μία ἐστὶ, φύσις, καὶ οὐσία, καὶ ἡμορφὴ τρία δὲ πάλιν πρόσωπα, καὶ αἱ ὑποστάσεις ὡς ἀληθῶς, Πῶν, ὁ Λόγος ἅμα, καὶ Πῶν ὁ Θεός, οἷς βεβαπτίσμεθα πιστεύοντες.

Τῶν ἐξ αἰῶνος τῶν θαυμασῶν, τὰ τεράστια βλέπω τελέμενα, ἐν τῇ πηγῇ τῇ σὴ Θεῷ, ὃ Μαριάμ, ἡ ἐν σπηλαίῳ ῥαῖσιν, ἔδειξας τοῖς δούλοις σου ἐμφανῶς, ὡς Βηθλεὲμ τὸ ὑδωρ, αὐτῆς οὐκ ὃ παρόντες, πίστει ἱερφῆσιν ταῖς χάρισιν.

Ἐξαποσειλάρομ. Ὁ οὐῶν τοῖς ἄστροις.

Ἀπὸ τῆς λάρνακος βρούει, πρῶν θείων ἐνδόξων, χαρίσματα ἰαμάτων, πᾶσι τοῖς προσίσιν, ὅς διφνησῶντες πόθῳ, οἱ ἀθροισθέντες ἐν θαλάσῃ. Θεῖον.

Χρυσοπλοκάτατε πύργε, ὅτι δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοςάλακτε θρόνε, καθέδρα τῇ βασιλείας, ἀκαταμόντην θαῦμα, πῶς γαλαχῆς τὸν δεσπότην.

Εἰς τὰς αἶρας πᾶσα πρὸν, ἰσῶντες ἡ. δ. ὅτι ψάλλομεν ἡ προσόμοια, ὅπερ εἶπομεν ὅτι εἰς τὴν ἑσπέραν ἀπὸ ἡ. ἡχος δ. ὅτι γεμῶν ἐν μαρτυρίῃ. Τὰς Πῶν αἰρέσωμεν, Συμεῶν.

Εἶτα τὸ παρὸν ἰδιόμελον. Δόξα ἡχος ἡ. δ.

Ποῖος μοῦς, ἡ γλῶσσα βροτῶν, τὰ κατ' ὑμᾶς ὑμνῶσαι ἰσχύει μακάριοι πρὸς Συμεῶν, καὶ Θεόδωρε; ὑπὲρ
H 2 ἄρε.

ἀρετῆς γὰρ τὰ μέγιστα ἐμδρῶσαντων, καὶ τὰ τῆς σαρκὸς
σκιρτήματα, τῇ ψυχῇ τελείως καὶ υποτάξαμετες, τὴν
τῆς παραχράντος Θεοῦ ὁρατὴν ἡξιώθητε εἰκόνα, Θεοκι-
μῆτῳ ὁδηγία Εὐφροσύνης τῆς παμδύφημος. Σ' ἡμῶν τῆς
ἐσώπρω λυθέρτων, τῷ ἀκροτάτῳ φωτὶ τῷ ὑπερθέου
φιλίας, καθαρῶς ἐπλησιάσατε, λιπόμτες ἡμῖν, τὰ
παμῖερα Σ' ἀσκητικώτατα ὑμῶν σώματα, ποταμὸς τοῖς
χρησισμῶν αἰ, ἀναβλύζονται τῆς ἰάσεως. Ἀλλὰ μέμνη-
σθε ἡμῶν ὅσοι, αὐτοῦμενοι παρὰ Χρῆστος ἰλασμόν ἡμῖν, Σ'
μέγα ἔλεος.

Καὶ ἡμῶν, ἡχος π' α'. Ποίημα τῷ Ἀγιοτάτῳ Κε Πα-
τριάρχῃ Γερμανῷ Κωνσταντινουπόλεως. θ'.

Σαλπίζωμεν, σάλπιγγι ἀσμάτων, προκύψασα γὰρ
ἄνωθεν ἡ παμτάρασσα Μροπαρθερος, ταῖς δόλογίαις
κατασέφει, τὰς ἀρυνμουῦτας αὐτὴν. Βασιλεῖς Σ' ἄρχου-
τες σωφρεχέτωσαν, καὶ τὴν βασιλίδαν κροτεῖτωσαν ἐν
ὑμνοῖς Βασιλέα τέξασαν, τὰς θαμάτω κρατεμύνας
πρὶν, ἀπολύσαι φιλαμθρώπως δόδοκῆσαντα, Ποιμένες
καὶ διδάσκαλοι, τὴν τῷ καλῷ ποιμένος ὑπεραγγοῦ μὲν
σωελθόντες δόφνησώμεν, τὴν λυχνίαν τὴν χρυσου-
γῆν, τὴν φωτόφορον μεφέλλω, τὴν τῷ οὐνῳ πλατυτέραν,
τὴν ἐμψυχόμτε κιβωτόν, τὸν πυρίμορφο τῷ Δεσπότη
θρόνον, τὴν μαμναδόχον χρυσέαν, γάμον, τὴν κεκλεισ-
μένην τῷ λόγου πύλιν, τὴν παμτῶν χριστιανῶν τὸ κατα-
φύγιον, ἄσμασι θεηγόροις ἐγκωμιάζοντες, ὅπως εἴπω-
μεν. Παλάτιον τῷ λόγῳ ἀξιώσον, τὰς ταπεινὰς ἡμᾶς
τῆς οὐνῳ βασιλείας, ὅδε γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σε ~

Τ Ε Λ Ο Σ.